

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)
2. Το μεγάλο κεφάλαιο (2. Mahāvaggaṭṭi)
3. Η μεγάλη ομιλία για το τελικό Νιμπάνα
(3. Mahāparinibbānasuttaṃ)

[DN 16, PTS 2.72-2.168]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

2. Το μεγάλο κεφάλαιο

3. Η μεγάλη ομιλία για το τελικό Νιμπάνα

131. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμούσε να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: «Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή τους Βατζτζί».

132. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, απευθύνθηκε στον βραχμάνο Βασσακάρα, τον πρωθυπουργό της Μαγκάντα: «Έλα εσύ, βραχμάνε, πήγαινε εκεί που είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου, ρώτησέ τον αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή - "Ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή". Και πες έτσι: "Ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμεί να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: 'Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή'". Όπως σου απαντήσει ο Ευλογημένος, αφού το μάθεις καλά, να μου το αναφέρεις. Διότι οι Τατχαγκάτα δεν λένε ψέματα».

Ο βραχμάνος Βασσακάρα

133. «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο μεγάλος υπουργός της Μαγκάντα, στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι, και αφού έξεψε τα εξαίρετα οχήματα, ανέβηκε στο εξαίρετο όχημα και με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησε από το Ρατζάγκαχα, κατευθυνόμενος προς το όρος Γκιτζτζακούτα. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και με τα πόδια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο μεγάλος υπουργός της Μαγκάντα, είπε στον Ευλογημένο: «Ο βασιλιάς, αγαπητέ Γκόταμα, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του αξιότιμου Γκόταμα, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή. Ο βασιλιάς, αγαπητέ Γκόταμα, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμεί να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: 'Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή'».

Προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό του βασιλιά

134. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Άναντα στεκόταν πίσω από τον Ευλογημένο, δροσίζοντάς τον με βεντάλια. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί συναθροίζονται συχνά και έχουν πολλές συναθροίσεις;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί συναθροίζονται συχνά και έχουν πολλές συναθροίσεις». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται συχνά και θα έχουν πολλές συναθροίσεις, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί συναθροίζονται σε ομόνοια, σηκώνονται σε ομόνοια, εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί συναθροίζονται σε ομόνοια, σηκώνονται σε ομόνοια, εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται σε ομόνοια, θα σηκώνονται σε ομόνοια, θα εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί δεν θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί δεν θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί δεν θα θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν θα καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, θα ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θα θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί δεν αρπάζουν και δεν κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί δεν αρπάζουν και δεν κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί δεν θα αρπάζουν και δεν θα κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, οι Βατζτζί εκείνα τα

Τα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, τα τιμούν, τα σέβονται, τους αποδίδουν ευλάβεια και τους δείχνουν ευσέβεια, και δεν αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα

εξωτερικά, και δεν αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, και δεν θα αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή».

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα, η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί, ώστε οι Άξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Άξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε, η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί, ώστε οι Άξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Άξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο». «Όσο, Άναντα, η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων θα είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί, ώστε οι Άξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Άξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο, μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή».

135. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον βραχμάνο Βασσακάρα, τον πρωθυπουργό της Μαγκάντα: «Κάποτε, βραχμάνε, διέμενα στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Σαρανταντά. Εκεί δίδαξα στους Βατζτζί αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Όσο, βραχμάνε, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους Βατζτζί, και όσο οι Βατζτζί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, βραχμάνε, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, είπε στον Ευλογημένο: «Ακόμη και με μία μόνο προϋπόθεση που εμποδίζει τον ξεπεσμό, αγαπητέ Γκόταμα, για τους Βατζτζί που είναι προικισμένοι με αυτήν, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή. Τι να πει κανείς για τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Οι Βατζτζί δεν μπορούν να κατακτηθούν, αγαπητέ Γκόταμα, από τον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι, δηλαδή με πόλεμο, εκτός από κολακεία ή εκτός από διχασμό μεταξύ τους. Λοιπόν, τώρα, αγαπητέ Γκόταμα, εμείς φεύγουμε· έχουμε πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να κάνουμε». «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, βραχμάνε». Τότε ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό των μοναχών

136. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση του βραχμάνου Βασσακάρα, του πρωθυπουργού της Μαγκάντα, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, Άναντα, όσοι μοναχοί διαμένουν κοντά στη Ρατζάγκαχα, συγκέντρωσέ τους όλους στην αίθουσα συνάθροισης». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού συγκέντρωσε όλους τους μοναχούς που διέμεναν κοντά στη Ρατζάγκαχα στην αίθουσα συνάθροισης, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Η Κοινότητα των μοναχών έχει συγκεντρωθεί, σεβάσμιε κύριε· όποτε τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Ευλογημένος σηκώθηκε από τη θέση του και πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα συναθροίζονται συχνά και θα έχουν πολλές συναθροίσεις, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα συναθροίζονται σε ομόνοια, θα σηκώνονται σε ομόνοια, θα εκτελούν τα καθήκοντα της Κοινότητας σε ομόνοια, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν θα καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, θα ακολουθούν τους κανόνες εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στους πρεσβύτερους μοναχούς που είναι έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας, και θα θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα υποκύπτουν στην επιθυμία που έχει εγερθεί και οδηγεί σε επαναγέννηση, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα επιθυμούν τα δασικά καταλύματα, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα εδραιώνουν ατομικά τη μνήμη: 'Πώς θα μπορούσαν οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή που δεν έχουν έρθει να έρθουν, και οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα;' Μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

137. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, άλλες επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην εργασία, δεν θα απολαμβάνουν την εργασία, δεν θα είναι αφοσιωμένοι στην ευχαρίστηση της εργασίας, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην κουβέντα, δεν θα απολαμβάνουν την κουβέντα, δεν θα είναι αφοσιωμένοι στην ευχαρίστηση της κουβέντας, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στον ύπνο, δεν θα απολαμβάνουν τον ύπνο, δεν θα είναι αφοσιωμένοι στην ευχαρίστηση του ύπνου, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή, δεν θα απολαμβάνουν την κοινωνική συναναστροφή, δεν θα είναι αφοσιωμένοι στην ευχαρίστηση της κοινωνικής συναναστροφής, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα έχουν κακόβουλες επιθυμίες, δεν θα υποκύπτουν σε κακόβουλες επιθυμίες, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα έχουν κακόβουλους φίλους, δεν θα έχουν κακόβουλους συντρόφους, δεν θα κλίνουν προς τους κακόβουλους, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα σταματούν στη μέση λόγω ενός κατώτερου επιτεύγματος διάκρισης, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

138. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, άλλες επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό... κ.λπ... «Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα έχουν πίστη... κ.λπ... θα έχουν ντροπή... θα έχουν ηθικό δέος... θα είναι πολυμαθείς... θα καταβάλλουν έντονη ενεργητικότητα... θα είναι μνήμονες... θα είναι σοφοί, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή. Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

139. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, άλλες επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της μνήμης... κ.λπ... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

140. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, άλλες επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν την αντίληψη της παροδικότητας... κ.λπ... θα αναπτύσσουν την αντίληψη του μη εαυτού... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της ρυπαρότητας... θα αναπτύσσουν την αντίληψη του κινδύνου... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της εγκατάλειψης... θα αναπτύσσουν την αντίληψη του μη πάθους... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της παύσης, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

141. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, έξι προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα εδραιώνουν σωματική πράξη με φιλικότητα προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα εδραιώνουν λεκτική πράξη με φιλικότητα... κ.λπ... θα εδραιώνουν νοητική πράξη με φιλικότητα προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί, όσον αφορά εκείνα τα υλικά κέρδη που είναι δίκαια και αποκτημένα σύμφωνα με τη Διδασκαλία, ακόμη και μέχρι το περιεχόμενο του κυπέλλου, θα μοιράζονται αδίστακτα τέτοια κέρδη με τους ηθικούς συντρόφους στην άγια ζωή, μοιραζόμενοι από κοινού, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα διαμένουν έχοντας φτάσει σε ομοιότητα ηθικής με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνες τις ηθικές αρχές που είναι άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα διαμένουν έχοντας φτάσει σε ομοιότητα άποψης με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνη την άποψη που είναι ευγενής, οδηγούσα στην απελευθέρωση, που οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι έξι προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις έξι προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό, μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή».

142. Εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς - «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

143. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την Αμπαλάτθικα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στην Αμπαλάτθικα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Αμπαλάτθικα, στο βασιλικό κατάλυμα. Και εκεί επίσης ο Ευλογημένος, διαμένοντας στην Αμπαλάτθικα, στο βασιλικό κατάλυμα, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς: «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

144. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Αμπαλάτθικα όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς τη Ναλάντα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στη Ναλάντα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ναλάντα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Παβάρικα.

Ο βρυχηθμός του λιονταριού του Σαριπούττα

145. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση». «Μεγαλειώδη πράγματι είναι αυτή η ρήση σαν ταύρου που είπες, Σαριπούττα, κατηγορηματική θέση πήρες, βρυχηθμό λιονταριού βρυχήθηκες - "Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση".

«Μήπως, Σαριπούττα, εκείνοι οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι που υπήρξαν στο παρελθόν, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι είναι γνωστοί σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου τους με τον νου σου - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι είχαν τέτοια ηθική, είχαν τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Μήπως όμως, Σαριπούττα, εκείνοι οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι που θα

υπάρξουν στο μέλλον, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι είναι γνωστοί σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου τους με τον νου σου - "Εκείνοι οι Ευλογημένοι θα έχουν τέτοια ηθική, θα έχουν τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση εκείνοι οι Ευλογημένοι";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Μήπως όμως, Σαριπούττα, εγώ τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, είμαι γνωστός σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου μου με τον νου σου - "Ο Ευλογημένος έχει τέτοια ηθική, έχει τέτοια διδασκαλία, τέτοια σοφία, τέτοια διαμονή, τέτοια απελευθέρωση ο Ευλογημένος";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Εδώ λοιπόν, Σαριπούττα, δεν έχεις γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων σχετικά με τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος. Τότε γιατί αυτή η μεγαλειώδης ρήση σαν ταύρου ειπώθηκε από σένα, Σαριπούττα, κατηγορηματική θέση πήρες, βρυχηθμό λιονταριού βρυχήθηκες - "Έτσι έχω πίστη, σεβάσμιε κύριε, στον Ευλογημένο· δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ούτε υπάρχει τώρα άλλος ασκητής ή βραχμάνος με μεγαλύτερη άμεση γνώση από τον Ευλογημένο, δηλαδή σχετικά με την ανώτατη φώτιση";»

146. «Δεν έχω, σεβάσμιε κύριε, γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων σχετικά με τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, αλλά η επαγωγή της Διδασκαλίας μου είναι γνωστή. Όπως, σεβάσμιε κύριε, μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά με γερά θεμέλια, με γερό τοίχο και πύλη, με μία πόρτα, εκεί θα υπήρχε ένας θυρωρός σοφός, ικανός, ευφυής, που εμποδίζει τους αγνώστους και επιτρέπει την είσοδο στους γνωστούς. Αυτός, περπατώντας γύρω από την πόλη κατά μήκος του περιμετρικού μονοπατιού, δεν θα έβλεπε ούτε ρωγμή στον τοίχο ούτε άνοιγμα στον τοίχο, ακόμη ούτε τόσο μεγάλο ώστε να βγει μια γάτα. Θα σκεφτόταν - «Όλα τα μεγάλα πλάσματα που μπαίνουν ή βγαίνουν από αυτή την πόλη, όλα αυτά μπαίνουν ή βγαίνουν μόνο από αυτή την πόρτα». Ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, η επαγωγή της Διδασκαλίας μου είναι γνωστή - «Εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, που υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι, αφού εγκατέλειψαν τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξαν τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, αφυπνίστηκαν πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, που θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, όλοι εκείνοι οι Ευλογημένοι, αφού εγκαταλείψουν τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού αναπτύξουν τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, θα αφυπνιστούν πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού εγκατέλειψε τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού ανέπτυξε τους επτά παράγοντες της φώτισης όπως πραγματικά είναι, έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση».

147. Και εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στη Ναλάντα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Παβάrika, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς - «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η

σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

Οι κίνδυνοι της ανηθικότητας

148. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ναλάντα όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς το χωριό Πατάλι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στο χωριό Πατάλι. Οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στο χωριό Πατάλι». Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον ξενώνα μας». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και πήγαν εκεί όπου ήταν ο ξενώνας· αφού πλησίασαν, έστρωσαν τον ξενώνα πλήρως στρωμένο, ετοίμασαν τα καθίσματα, τοποθέτησαν τη στάμνα με νερό, άναψαν τη λάμπα με λάδι και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι είπαν στον Ευλογημένο: «Ο ξενώνας, σεβάσμιε κύριε, είναι πλήρως στρωμένος, τα καθίσματα είναι ετοιμασμένα, η στάμνα με νερό έχει τοποθετηθεί, η λάμπα με λάδι έχει ανάψει· όποτε τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στον ξενώνα· αφού πλησίασε, έπλυνε τα πόδια του, μπήκε στον ξενώνα και κάθισε ακουμπώντας στον μεσαίο στύλο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Και η Κοινότητα των μοναχών, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον δυτικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Και οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον ανατολικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς τη δύση, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους.

149. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους λαϊκούς ακολούθους του Παταλιγκάμα: «Αυτοί είναι οι πέντε κίνδυνοι, οικοδεσπότες, της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, λόγω αμέλειας υφίσταται μεγάλη απώλεια πλούτου. Αυτός είναι ο πρώτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ανήθικου, αποτυχημένου στην ηθική, διαδίδεται κακή φήμη. Αυτός είναι ο δεύτερος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει χωρίς αυτοπεποίθηση, ντροπιασμένος. Αυτός είναι ο τρίτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, πεθαίνει παραπλανημένος. Αυτός είναι ο τέταρτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτός είναι ο πέμπτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Αυτοί, οικοδεσπότες, είναι οι πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

Τα οφέλη της ηθικής

150. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, οικοδεσπότες, της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, λόγω επιμέλειας αποκτά μεγάλο σύνολο πλούτου. Αυτό είναι το πρώτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ηθικού, τέλειου στην ηθική, διαδίδεται καλή φήμη. Αυτό είναι το δεύτερο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτό είναι το τρίτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, πεθαίνει χωρίς σύγχυση. Αυτό είναι το τέταρτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτό είναι το πέμπτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Αυτά, οικοδεσπότες, είναι τα πέντε οφέλη της τελειότητας στην ηθική του ηθικού».

151. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους λαϊκούς ακολούθους του Παταλιγκάμα με μια ομιλία για το Ντάμμα για μεγάλο μέρος της νύχτας, τους αποχαιρέτησε - «Η νύχτα έχει προχωρήσει, οικοδεσπότες· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν οι λαϊκοί ακόλουθοι του Παταλιγκάμα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση των λαϊκών ακολούθων του Παταλιγκάμα, μπήκε στην άδεια οικία.

Η ίδρυση της πόλης Παταλιπούττα

152. Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, έχτιζαν μια πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Εκείνη την περίοδο πολλές θεότητες, χιλιάδες, καταλάμβαναν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε

όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Ο Ευλογημένος είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, εκείνες τις θεότητες, χιλιάδες, να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ποιοι, Άναντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι;» «Ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, σεβάσμιε κύριε, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί». «Σαν να είχαν συμβουλευτεί τους θεούς Ταβατίμα, Άναντα, ακριβώς έτσι ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Εδώ εγώ, Άναντα, είδα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, πολλές θεότητες, χιλιάδες, να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή, Άναντα, ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλαμβάνουν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών κλίνουν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όση έκταση, Άναντα, υπάρχει ευγενής περιοχή, σε όση έκταση υπάρχει εμπορικός δρόμος, αυτή θα είναι η κορυφαία πόλη, η Παταλίπουττα, τόπος ανοίγματος δεμάτων. Της Παταλίπουττα, Άναντα, θα υπάρξουν τρία εμπόδια - από φωτιά ή από νερό ή από διχασμό μεταξύ τους».

153. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον Ευλογημένο, και αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκαν στο πλάι· στεκόμενοι στο πλάι, ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το σημερινό γεύμα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, πήγαν στον δικό τους ξενώνα· αφού έφτασαν, έβαλαν να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή στον δικό τους ξενώνα και ανακοίνωσαν στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στον ξενώνα του Σουνίντχα και του Βασσακάρα, υπουργών της Μαγκάντα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, ιδιοχειρώς ικανοποίησαν και περιποιήθηκαν την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, πήραν κάποιο χαμηλό κάθισμα και κάθισαν στο πλάι. Όταν ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, κάθισαν στο πλάι, ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Σε όποια περιοχή εγκαθιστά την κατοικία του ένας σοφός από γέννηση· αφού ταΐσει εκεί ηθικούς, συγκρατημένους, αυτούς που ζουν την ιερή ζωή·

«Όποιες θεότητες υπάρχουν εκεί, σε αυτές ας αφιερώσει την προσφορά· αυτές, όταν χαίρουν ευσέβειας, δείχνουν ευσέβεια, όταν χαίρουν ευλάβειας, ευλαβούνται αυτόν.

«Γι' αυτό τον συμπονούν, όπως μητέρα τον γιο της που γεννήθηκε από τα σπλάχνα της·
ένας άνθρωπος που χαίρει τη συμπόνια των θεοτήτων, πάντα βλέπει ευτυχισμένα πράγματα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στον Σουνίντχα και τον Βασσακάρα, υπουργούς της Μαγκάντα, με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

154. Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, ακολουθούσαν τον Ευλογημένο από κοντά - «Από όποια πόρτα ο ασκητής Γκόταμα θα βγει σήμερα, εκείνη θα ονομαστεί η πόρτα του Γκόταμα. Από όποιο πέρασμα θα διασχίσει τον ποταμό Γάγγη, εκείνο θα ονομαστεί το πέρασμα του Γκόταμα». Τότε η πόρτα από την οποία βγήκε ο Ευλογημένος ονομάστηκε η πόρτα του Γκόταμα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε προς τον ποταμό Γάγγη. Εκείνη την περίοδο ο ποταμός Γάγγης ήταν γεμάτος, γεμάτος μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Μερικοί άνθρωποι αναζητούσαν πλοίο, μερικοί αναζητούσαν σχεδία, μερικοί έδεναν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη. Τότε ο Ευλογημένος - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από την κοντινή όχθη του ποταμού Γάγγη και εμφανίστηκε στην απέναντι όχθη μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους ανθρώπους, μερικούς να αναζητούν πλοίο, μερικούς να αναζητούν σχεδία, μερικούς να δένουν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη. Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτοί που διασχίζουν τον ωκεανό, τον ποταμό, αφού φτιάξουν γέφυρα, αφήνοντας πίσω τα ρηχά νερά·
ο κόσμος δένει σκάφη από κλαδιά, ενώ οι σοφοί άνθρωποι έχουν ήδη διαβεί».

Πρώτο μέρος της απαγγελίας.

Ομιλία για τις ευγενείς αλήθειες

155. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς το χωριό Κότι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στο χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στο χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης των τεσσάρων ευγενών αληθειών, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία

έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Λόγω της μη ενόρασης των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι·

περιπλανήθηκε για μακρά πορεία, σε αυτές και σε αυτές τις γεννήσεις.

Αυτές έχουν ενοραθεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει ξεριζωθεί·

η ρίζα του υπαρξιακού πόνου έχει κοπεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Και εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στο χωριό Κότι, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς - «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

Μη υποκείμενοι σε επιστροφή, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση

156. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο χωριό Κότι όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς τη Νάτικα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στη Νάτικα. Και εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ο μοναχός που ονομαζόταν Σάλχα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η μοναχή που ονομαζόταν Νανδά, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουντάττα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η λαϊκή ακόλουθος που ονομαζόταν Σουτζάτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κουκκούτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος

είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Καλίμπα, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Νικάτα, σεβάσμιε κύριε... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κατισσάχα, σεβάσμιε κύριε... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Τούτθα, σεβάσμιε κύριε... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σαντούτθα, σεβάσμιε κύριε... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Μπχάντα, σεβάσμιε κύριε... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουμπχάντα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;»

157. «Ο Σάλχα, Άναντα, μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Η Νανδά, Άναντα, μοναχή με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένη, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενη σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Σουντάττα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσει τέρμα στον πόνο. Η Σουτζάτα, Άναντα, λαϊκή ακόλουθος με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση. Ο Κουκκούτα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Καλίμπα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... κ.λπ... Ο Νικάτα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... Ο Κατισσάχα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... Ο Τούτθα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... Ο Σαντούτθα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... Ο Μπχάντα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος... Ο Σουμπχάντα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Πάνω από πενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Πάνω από ενενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Πάνω από πεντακόσιοι, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση.

Η επεξήγηση του καθρέφτη της Διδασκαλίας

158. «Δεν είναι καταπληκτικό, Άναντα, ότι ένα ανθρώπινο ον πεθαίνει. Κάθε φορά που κάποιος πεθαίνει, αν έρχεστε στον Τατχάγκατα και ρωτάτε για αυτό το θέμα, αυτό θα ήταν βλάβη, Άναντα, για τον Τατχάγκατα. Γι' αυτό, Άναντα, θα διδάξω μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που ονομάζεται 'ο καθρέφτης της Διδασκαλίας', με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει

εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

159. «Και ποιος είναι αυτός, Άναντα, ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας, με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'»;

«Εδώ, Άναντα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.

«Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'.

«Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'.

«Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση.

«Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας, με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'».

Και εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς -

«Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει

μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

160. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Νάτικα όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς τη Βεσάλι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στη Βεσάλι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμεινε στη Βεσάλι, στο άλσος της Αμπαπάλι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Μνήμων, μοναχοί, ένας μοναχός θα πρέπει να διαμένει, με πλήρη επίγνωση· αυτή είναι η παραίνεσή μας προς εσάς. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Στα αισθήματα παρατηρών τα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση παρατηρών τη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μνήμων.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρη επίγνωση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πλήρη επίγνωση. Μνήμων, μοναχοί, ένας μοναχός θα πρέπει να διαμένει, με πλήρη επίγνωση· αυτή είναι η παραίνεσή μας προς εσάς».

Η εταίρα Αμπαπάλι

161. Η εταίρα Αμπαπάλι άκουσε: «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στη Βεσάλι και διαμένει στη Βεσάλι, στο άλσος μανγκοδέντρων μου». Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού έξεψε τα εξάιρετα οχήματα και ανέβηκε στο εξαίρετο όχημα, με τα εξάιρετα οχήματα αναχώρησε από τη Βεσάλι. Κατευθύνθηκε προς το δικό της πάρκο. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και με τα πόδια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Την εταίρα Αμπαπάλι που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση της, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και έφυγε.

Οι Λίτσαβι της Βεσάλι άκουσαν: «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στη Βεσάλι και διαμένει στη Βεσάλι, στο άλσος της Αμπαπάλι». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού έξεψαν τα εξαίρετα οχήματα και ανέβηκαν στο εξαίρετο όχημα, με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησαν από τη Βεσάλι. Εκεί μερικοί Λίτσαβι ήταν μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε ρούχα, με μπλε στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν κίτρινοι, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινα ρούχα, με κίτρινα στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν κόκκινοι, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινα ρούχα, με κόκκινα στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν λευκοί, με λευκό χρώμα, με λευκά ρούχα, με λευκά στολίδια. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι χτύπησε τους νεαρούς Λίτσαβι άξονα με άξονα, τροχό με τροχό, ζυγό με ζυγό. Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι είπαν στην εταίρα Αμπαπάλι: «Γιατί, κυρά Αμπαπάλι, χτύπησες τους νεαρούς Λίτσαβι άξονα με άξονα, τροχό με τροχό, ζυγό με ζυγό;» «Διότι, γιοι κυρίων, ο Ευλογημένος έχει προσκληθεί από μένα για το αυριανό γεύμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». «Δώσε μας, κυρά Αμπαπάλι, αυτό το γεύμα για εκατό χιλιάδες». «Ακόμη κι αν μου δώσετε, γιοι κυρίων, τη Βεσάλι με την περιοχή της, δεν θα δώσω αυτό το γεύμα». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι κούνησαν τα δάχτυλά τους: «Νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο, νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο».

Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι κατευθύνθηκαν προς το άλσος της Αμπαπάλι. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους Λίτσαβι να έρχονται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσοι μοναχοί, μοναχοί, δεν έχουν δει τους θεούς Ταβατίμσα, κοιτάξτε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι· παρατηρήστε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι· συγκρίνετε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι -είναι όμοια με τους Ταβατίμσα». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού πήγαν με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκαν από το όχημα και με τα πόδια πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Εκείνους τους Λίτσαβι που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού διδάχθηκαν, παρακινήθηκαν, ενθαρρύνθηκαν και ευχαριστήθηκαν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους Λίτσαβι: «Έχω ήδη αποδεχθεί, Λίτσαβι, το αυριανό γεύμα της εταίρας Αμπαπάλι». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι κούνησαν τα δάχτυλά τους: «Νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο, νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού χάρηκαν και ευχαρίστησαν για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν.

162. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στο δικό της πάρκο και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα - «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στην κατοικία της εταίρας Αμπαπάλι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, πήρε κάποιο χαμηλό κάθισμα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η

εταίρα Αμπαπάλι είπε στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε Κύριε, δωρίζω αυτό το πάρκο στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε το πάρκο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε την εταίρα Αμπαπάλι με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Και εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στη Βεσάλι, στο άλσος της Αμπαπάλι, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς - «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

Η είσοδος στη βροχερή εποχή στο χωριό Βελούβα

163. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο άλσος της Αμπαπάλι όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς το χωριό Βελούβα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στο χωριό Βελούβα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στο χωριό Βελούβα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ελάτε, μοναχοί, εισέλθετε στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή γύρω από τη Βεσάλι, όπου έχετε φίλους, όπου έχετε γνωστούς, όπου έχετε στενούς φίλους. Εγώ όμως θα εισέλθω στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή εδώ ακριβώς, στο χωριό Βελούβα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και εισήλθαν στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή γύρω από τη Βεσάλι, όπου είχαν φίλους, όπου είχαν γνωστούς, όπου είχαν στενούς φίλους. Ο Ευλογημένος όμως εισήλθε στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή εκεί ακριβώς, στο χωριό Βελούβα.

164. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε εισέλθει στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, εγέρθηκε σοβαρή ασθένεια· έντονα αισθήματα συνέβαιναν, κοντά στον θάνατο. Αυτά ο Ευλογημένος, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, υπέμεινε χωρίς να ταλαιπωρείται. Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, να επιτύχω το τελικό Νιμπάνα χωρίς να ενημερώσω τους συνοδούς, χωρίς να αποχαιρετήσω την Κοινότητα των μοναχών. Γιατί να μην αποβάλω αυτή την ασθένεια με ενεργητικότητα και να παραμείνω έχοντας καθορίσει τη ζωτική δραστηριότητα;» Τότε ο Ευλογημένος, αφού απέβαλε εκείνη την ασθένεια με ενεργητικότητα, παρέμεινε έχοντας καθορίσει τη ζωτική δραστηριότητα. Τότε εκείνη η ασθένεια του Ευλογημένου καταπαύθηκε. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ανάρρωσε από την ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια, βγήκε από τη διαμονή και κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα στη σκιά του μοναστηριού. Τότε ο σεβάσμιο Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιο Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Είδα, σεβάσμιε κύριε, την άνεση του Ευλογημένου· είδα, σεβάσμιε κύριε, την υπομονή του Ευλογημένου· αλλά, σεβάσμιε κύριε, το σώμα μου έγινε σαν μουδιασμένο. Ούτε οι κατευθύνσεις δεν μου φαίνονται καθαρά· ούτε τα φαινόμενα δεν μου έρχονται στον νου λόγω της αρρώστιας του Ευλογημένου· αλλά,

σεβάσμιε κύριε, υπήρχε κάποια μικρή παρηγοριά: "Ο Ευλογημένος δεν θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ακόμα, όχι μέχρι ο Ευλογημένος να πει κάτι σχετικά με την Κοινότητα των μοναχών"».

165. «Τι λοιπόν, Άναντα, η Κοινότητα των μοναχών προσδοκά κάτι από εμένα; Η Διδασκαλία, Άναντα, έχει διδαχθεί από εμένα χωρίς να κάνω διάκριση μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού. Δεν υπάρχει, Άναντα, για τον Τατχάγκατα κλειστή χούφτα του δασκάλου σχετικά με τις διδασκαλίες. Όποιος, Άναντα, θα σκεφτόταν έτσι - «εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών» ή «η Κοινότητα των μοναχών εξαρτάται από εμένα», αυτός, Άναντα, θα έλεγε κάτι σχετικά με την Κοινότητα των μοναχών. Στον Τατχάγκατα όμως, Άναντα, δεν υπάρχει τέτοια σκέψη - «εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών» ή «η Κοινότητα των μοναχών εξαρτάται από εμένα». Γιατί λοιπόν, Άναντα, ο Τατχάγκατα να πει κάτι σχετικά με την Κοινότητα των μοναχών; Εγώ τώρα, Άναντα, είμαι γηραιός, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχω διανύσει μεγάλη περίοδο και έχω φτάσει στο τέλος της ζωής μου. Η ηλικία μου τρέχει στα ογδόντα. Όπως, Άναντα, ένα παλιό κάρο συντηρείται με επιδέσμους, ακριβώς έτσι, Άναντα, θα έλεγα ότι το σώμα του Τατχάγκατα συντηρείται με επιδέσμους. Όταν, Άναντα, ο Τατχάγκατα, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, με την παύση ορισμένων αισθημάτων, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει, πιο άνετο, Άναντα, εκείνη τη στιγμή είναι το σώμα του Τατχάγκατα. Επομένως, Άναντα, διαμένετε έχοντας τον εαυτό σας ως νησί, έχοντας τον εαυτό σας ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο, έχοντας τη Διδασκαλία ως νησί, έχοντας τη Διδασκαλία ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο. Και πώς, Άναντα, ένας μοναχός διαμένει έχοντας τον εαυτό του ως νησί, έχοντας τον εαυτό του ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο, έχοντας τη Διδασκαλία ως νησί, έχοντας τη Διδασκαλία ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Έτσι, Άναντα, ένας μοναχός διαμένει έχοντας τον εαυτό του ως νησί, έχοντας τον εαυτό του ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο, έχοντας τη Διδασκαλία ως νησί, έχοντας τη Διδασκαλία ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο. Όποιοι, Άναντα, είτε τώρα είτε μετά τον θάνατό μου θα διαμένουν έχοντας τον εαυτό τους ως νησί, έχοντας τον εαυτό τους ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο, έχοντας τη Διδασκαλία ως νησί, έχοντας τη Διδασκαλία ως καταφύγιο, χωρίς άλλο καταφύγιο, αυτοί θα είναι οι κορυφαίοι μοναχοί μου, Άναντα, όσοι είναι πρόθυμοι να εξασκηθούν».

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

Ομιλία για τα σημάδια και το φως

166. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάρε, Άναντα, το ύφασμα καθίσματος, θα πάμε στο ιερό μνημείο Τσάπαλα για ημερήσια διαμονή». «Ναι,

σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού πήρε το ύφασμα καθίσματος, ακολούθησε τον Ευλογημένο από κοντά. Τότε ο Ευλογημένος πήγε στο ιερό μνημείο Τσάπαλα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο σεβάσμιος Άναντα, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι.

167. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Ουντένα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Γκοτάμακα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαττάμπα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Μπαχουπούττα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαραντάντα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Τσάπαλα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει· αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου». Ακόμη κι έτσι ο σεβάσμιος Άναντα, ενώ ο Ευλογημένος έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσε να το διεισδύσει· δεν ζήτησε από τον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων», καθώς ο νους του ήταν κατειλημμένος από τον Μάρα. Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Ουντένα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Γκοτάμακα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαττάμπα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Μπαχουπούττα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαραντάντα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Τσάπαλα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει· αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου». Ακόμη κι έτσι ο σεβάσμιος Άναντα, ενώ ο Ευλογημένος έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσε να το διεισδύσει· δεν ζήτησε από τον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων», καθώς ο νους του ήταν κατειλημμένος από τον Μάρα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, Άναντα, όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη

ώρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και κάθισε όχι μακριά, στη βάση κάποιου δένδρου.

Ομιλία για την παράκληση του Μάρα

168. Τότε ο Μάρα ο Κακός, λίγο μετά την αναχώρηση του σεβάσμιου Άναντα, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Μάρα ο Κακός είπε στον Ευλογημένο: «Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχοί μου να γίνουν μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης". Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί του Ευλογημένου είναι μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχές μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης". Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχές του Ευλογημένου είναι μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το

θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι λαϊκοί ακόλουθοί μου να γίνουν μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης". Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, οι λαϊκοί ακόλουθοι του Ευλογημένου είναι μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι λαϊκές ακόλουθοί μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης". Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, οι λαϊκές ακόλουθοι του Ευλογημένου είναι μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι αυτή η άγια ζωή μου να γίνει επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, μέχρι να γίνει καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους". Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, η άγια ζωή του Ευλογημένου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και

γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Μάρα τον Κακό: «Να ζεις άνετα, Κακέ· σε λίγο θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Μετά την παρέλευση τριών μηνών από τώρα ο Τατχάγκατα θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα».

Η εγκατάλειψη της ζωτικής δραστηριότητας

169. Τότε ο Ευλογημένος, στο ιερό μνημείο Τσάπαλα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, εγκατέλειψε τη ζωτική δραστηριότητα. Και όταν η ζωτική δραστηριότητα εγκαταλείφθηκε από τον Ευλογημένο, έγινε μεγάλος σεισμός, τρομακτικός και ανατριχιαστικός, και τα ουράνια τύμπανα αντήχησαν. Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Το μετρήσιμο και το αμέτρητο, την προέλευση, τη δραστηριότητα της ύπαρξης εγκατέλειψε ο σοφός·
Χαίροντας εσωτερικά, αυτοσυγκεντρωμένος, έσπασε σαν θώρακα την αυθυπαρξία».

Οι αιτίες του μεγάλου σεισμού

170. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, μεγάλος πράγματι αυτός ο σεισμός· πολύ μεγάλος πράγματι αυτός ο σεισμός, τρομακτικός και ανατριχιαστικός· και τα ουράνια τύμπανα αντήχησαν. Ποια άραγε είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού;»

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι· καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, Σεβάσμιε Κύριε, εκπληκτικό, Σεβάσμιε Κύριε, μεγάλος πράγματι αυτός, Σεβάσμιε Κύριε, ο σεισμός· πολύ μεγάλος πράγματι αυτός, Σεβάσμιε Κύριε, ο σεισμός, τρομακτικός και ανατριχιαστικός· και τα ουράνια τύμπανα αντήχησαν. Ποια, Σεβάσμιε Κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού;»

171. «Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ αιτίες, οι οκτώ συνθήκες για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού. Ποιες οκτώ; Αυτή, Άναντα, η μεγάλη γη είναι εδραιωμένη στο νερό, το νερό είναι εδραιωμένο στον αέρα, ο αέρας βρίσκεται στον χώρο. Έρχεται, Άναντα, ο καιρός που φυσούν μεγάλοι άνεμοι. Οι μεγάλοι άνεμοι φυσώντας σείουν το νερό. Το νερό σειόμενο σείει τη γη. Αυτή είναι η πρώτη αιτία, η πρώτη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, υπάρχει κάποιος ασκητής ή βραχμάνος κάτοχος υπερφυσικής δύναμης που έχει επιτύχει την κυριαρχία του νου, ή κάποιος θεός με μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή· αυτός έχει αναπτύξει περιορισμένη αντίληψη της γης και απεριόριστη αντίληψη του νερού. Αυτός σείει αυτή τη γη, την κλονίζει, τη συνταράσσει και τη δονεί. Αυτή είναι η δεύτερη αιτία, η δεύτερη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Μπόντχισαττα, έχοντας πέσει από τον κόσμο των Τουσίτα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, κατέρχεται στη μήτρα της μητέρας του, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η τρίτη αιτία, η τρίτη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Μπόντχισαττα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας του, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η τέταρτη αιτία, η τέταρτη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η πέμπτη αιτία, η πέμπτη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα θέτει σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η έκτη αιτία, η έκτη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, εγκαταλείπει τη ζωτική δραστηριότητα, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η έβδομη αιτία, η έβδομη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.

«Επιπλέον, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, τότε αυτή η γη τρέμει, σείεται και δονείται. Αυτή είναι η όγδοη αιτία, η όγδοη συνθήκη για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού. Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ αιτίες, οι οκτώ συνθήκες για την εμφάνιση του μεγάλου σεισμού.»

Οι οκτώ συνελεύσεις

172. «Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ συνελεύσεις. Ποιες οκτώ; Η συνέλευση της πολεμικής κάστας, η συνέλευση βραχμάνων, η συνέλευση οικοδεσποτών, η σύναξη ασκητών, η συνέλευση των Τεσσάρων Μεγάλων Βασιλέων, η συνέλευση των Τριάντα Τριών θεών, η συνέλευση του Μάρα, η συνέλευση του Βράχμα. Γνωρίζω άμεσα, Άναντα, ότι έχω πλησιάσει πολλές εκατοντάδες συνελεύσεις της πολεμικής κάστας. Εκεί έχω καθίσει μαζί τους, έχω συνομιλήσει και έχω συμμετάσχει σε συζήτηση. Εκεί όποια ήταν η εμφάνισή τους, τέτοια ήταν και η δική μου εμφάνιση. Όποια ήταν η φωνή τους, τέτοια ήταν και η δική μου φωνή. Με μια ομιλία για το Ντάμμα διδάσκω, παρακινώ, ενθαρρύνω και ευχαριστώ. Και ενώ μιλώ δεν με αναγνωρίζουν - 'ποιος άραγε είναι αυτός που μιλάει, θεός ή άνθρωπος;' Αφού διδάξω, παρακινήσω, ενθαρρύνω και ευχαριστήσω με μια ομιλία για το Ντάμμα, εξαφανίζομαι. Και όταν έχω εξαφανιστεί δεν με αναγνωρίζουν - 'ποιος άραγε ήταν αυτός που εξαφανίστηκε, θεός ή άνθρωπος;' Γνωρίζω άμεσα, Άναντα, ότι έχω πλησιάσει πολλές εκατοντάδες συνελεύσεις βραχμάνων... κ.λπ... συνελεύσεις οικοδεσποτών... συνάξεις ασκητών... συνελεύσεις των Τεσσάρων Μεγάλων Βασιλέων... συνελεύσεις των Τριάντα Τριών θεών... συνελεύσεις του Μάρα... συνελεύσεις του Βράχμα. Εκεί έχω καθίσει μαζί τους, έχω συνομιλήσει και έχω συμμετάσχει σε συζήτηση. Εκεί όποια ήταν η εμφάνισή τους, τέτοια ήταν και η δική μου εμφάνιση. Όποια ήταν η φωνή τους, τέτοια ήταν και η δική μου φωνή. Με μια ομιλία για το Ντάμμα διδάσκω, παρακινώ, ενθαρρύνω και ευχαριστώ. Και ενώ μιλώ δεν με αναγνωρίζουν - 'ποιος άραγε είναι αυτός που μιλάει, θεός ή άνθρωπος;' Αφού διδάξω, παρακινήσω, ενθαρρύνω και ευχαριστήσω με μια

ομιλία για το Ντάμμα, εξαφανίζομαι. Και όταν έχω εξαφανιστεί δεν με αναγνωρίζουν - 'ποιος άραγε ήταν αυτός που εξαφανίστηκε, θεός ή άνθρωπος;' Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ συνελεύσεις.

Οι οκτώ βάσεις της υπέρβασης

173. «Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ βάσεις της υπέρβασης. Ποιες οκτώ; Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η πρώτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η δεύτερη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τρίτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τέταρτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος του λιναριού είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η πέμπτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος κανικάρα είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έκτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος μπαντχουτζίβακα είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έβδομη βάση της υπέρβασης.

Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Όπως ακριβώς το αστέρι της αυγής είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από τη Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η όγδοη βάση της υπέρβασης. Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ βάσεις της υπέρβασης.

Οι οκτώ απολυτρώσεις

174. «Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ απολυτρώσεις. Ποιες οκτώ; Ένας υλικός βλέπει υλικές μορφές· αυτή είναι η πρώτη απολύτρωση. Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές· αυτή είναι η δεύτερη απολύτρωση. Είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο· αυτή είναι η τρίτη απολύτρωση. Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου· αυτή είναι η τέταρτη απολύτρωση. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης· αυτή είναι η πέμπτη απολύτρωση. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας· αυτή είναι η έκτη απολύτρωση. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αυτή είναι η έβδομη απολύτρωση. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος· αυτή είναι η όγδοη απολύτρωση. Αυτές, Άναντα, είναι οι οκτώ απολυτρώσεις.»

175. «Κάποτε, Άναντα, διέμενα στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό μου. Τότε, Άναντα, ο Μάρα ο Κακός ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, Άναντα, ο Μάρα ο Κακός μου είπε: "Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου". Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Άναντα, είπα στον Μάρα τον Κακό:

"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχοί μου να γίνουν μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης.

"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχές μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης.

"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι λαϊκοί ακόλουθοί μου να γίνουν μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης.

"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι λαϊκές ακόλουθοί μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης.

"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι αυτή η άγια ζωή μου να γίνει επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, μέχρι να γίνει καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους".

176. «Μόλις τώρα, Άναντα, σήμερα στο ιερό μνημείο Τσάπαλα ο Μάρα ο Κακός ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, Άναντα, ο Μάρα ο Κακός μου είπε: "Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: 'Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχοί μου να γίνουν μαθητές... κ.λπ... μέχρι οι μοναχές μου να γίνουν μαθήτριες... κ.λπ... μέχρι οι λαϊκοί ακόλουθοί μου να γίνουν μαθητές... κ.λπ... μέχρι οι λαϊκές ακόλουθοί μου να γίνουν μαθήτριες... κ.λπ... μέχρι αυτή η άγια ζωή μου να γίνει επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, μέχρι να γίνει καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους'. Τώρα όμως, σεβάσμιε κύριε, η άγια ζωή του Ευλογημένου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου".

177. «Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, Άναντα, είπα στον Μάρα τον Κακό: 'Να ζεις άνετα, Κακέ· σε λίγο θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Μετά την παρέλευση τριών μηνών από τώρα ο Τατχάγκατα θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα'. Μόλις τώρα, Άναντα, σήμερα στο ιερό μνημείο Τσάπαλα από τον Τατχάγκατα μνήμονα και ενσυνείδητο η ζωτική δραστηριότητα εγκαταλείφθηκε».

Ομιλία για την παράκληση του Άναντα

178. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων».

«Αρκετά τώρα, Άναντα. Μη ζητάς από τον Τατχάγκατα, δεν είναι τώρα η κατάλληλη ώρα, Άναντα, να ζητάς από τον Τατχάγκατα». Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Άναντα... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων».

«Πιστεύεις εσύ, Άναντα, στη φώτιση του Τατχάγκατα;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Τότε γιατί εσύ, Άναντα, πίεσες τον Τατχάγκατα μέχρι τρεις φορές;» «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει. Αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου'». «Πιστεύεις εσύ, Άναντα;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα, που ενώ ο Τατχάγκατα έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσες να το διεισδύσεις, δεν ζήτησες από τον Τατχάγκατα - 'Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων'. Αν εσύ, Άναντα, είχες ζητήσει από τον Τατχάγκατα, δύο φορές ο Τατχάγκατα θα απέρριπτε τα λόγια σου, αλλά την τρίτη φορά θα συναινούσε. Επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα».

179. «Κάποτε, Άναντα, διέμενα στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Και εκεί επίσης σε κάλεσα, Άναντα - "Γοητευτικό, Άναντα, είναι το Ρατζάγκαχα, γοητευτικό, Άναντα, είναι το όρος Γκιτζτζακούτα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά

ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει· αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου". Ακόμη κι έτσι εσύ, Άναντα, ενώ ο Τατχάγκατα έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσες να το διεισδύσεις, δεν ζήτησες από τον Τατχάγκατα - "Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Αν εσύ, Άναντα, είχες ζητήσει από τον Τατχάγκατα, δύο φορές ο Τατχάγκατα θα απέρριπτε τα λόγια σου, αλλά την τρίτη φορά θα συναινούσε. Επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα.

180. «Κάποτε, Άναντα, διέμενα εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα, στην ινδοσυκιά του Γκόταμα... κ.λπ... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στον Τσοραπαπάτα... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στη σπηλιά Σατταπαννί στην πλαγιά του Βεμπχάρα... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στον Μαύρο Βράχο στην πλαγιά του Ισιγκίλι... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στη σπηλιά Σαπασοντικαπαμπχάρα στο Ψυχρό Δάσος... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στο μοναστήρι Ταπόντα... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στο άλσος μάνγκο του Τζίβακα... εκεί ακριβώς στο Ρατζάγκαχα διέμενα στο πάρκο ελαφιών Μαντακούτσι· και εκεί επίσης σε κάλεσα, Άναντα - "Γοητευτικό, Άναντα, είναι το Ρατζάγκαχα, γοητευτικό είναι το όρος Γκιτζτζακούτα, γοητευτική είναι η ινδοσυκιά του Γκόταμα, γοητευτικός είναι ο Τσοραπαπάτα, γοητευτική είναι η σπηλιά Σατταπαννί στην πλαγιά του Βεμπχάρα, γοητευτικός είναι ο Μαύρος Βράχος στην πλαγιά του Ισιγκίλι, γοητευτική είναι η σπηλιά Σαπασοντικαπαμπχάρα στο Ψυχρό Δάσος, γοητευτικό είναι το μοναστήρι Ταπόντα, γοητευτικό είναι το καταφύγιο σίτισης σκιούρων στο Άλσος των Μπαμπού, γοητευτικό είναι το άλσος μάνγκο του Τζίβακα, γοητευτικό είναι το πάρκο ελαφιών Μαντακούτσι. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει... κ.λπ... αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου". Ακόμη κι έτσι εσύ, Άναντα, ενώ ο Τατχάγκατα έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσες να το διεισδύσεις, δεν ζήτησες από τον Τατχάγκατα - "Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Αν εσύ, Άναντα, είχες ζητήσει από τον Τατχάγκατα, δύο φορές ο Τατχάγκατα θα απέρριπτε τα λόγια σου, αλλά την τρίτη φορά θα συναινούσε. Επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα.

181. «Κάποτε, Άναντα, διέμενα εδώ ακριβώς στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Ουντένα. Και εκεί επίσης σε κάλεσα, Άναντα - "Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό

είναι το ιερό μνημείο Ουντένα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει· αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου". Ακόμη κι έτσι εσύ, Άναντα, ενώ ο Τατχάγκατα έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσες να το διεισδύσεις, δεν ζήτησες από τον Τατχάγκατα - "Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Αν εσύ, Άναντα, είχες ζητήσει από τον Τατχάγκατα, δύο φορές ο Τατχάγκατα θα απέρριπτε τα λόγια σου, αλλά την τρίτη φορά θα συναινούσε· επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα.

182. «Κάποτε, Άναντα, διέμενα εδώ ακριβώς στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Ουντένα... κ.λπ. εδώ ακριβώς στη Βεσάλι διέμενα στο ιερό μνημείο Σαττάμπα... εδώ ακριβώς στη Βεσάλι διέμενα στο ιερό μνημείο Μπαχουπούττα... εδώ ακριβώς στη Βεσάλι διέμενα στο ιερό μνημείο Σαραντάντα... Μόλις τώρα, Άναντα, σήμερα στο ιερό μνημείο Τσάπαλα σε κάλεσα - "Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Ουντένα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Γκοτάμακα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαττάμπα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Μπαχουπούττα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαραντάντα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Τσάπαλα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει· αυτός αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου". Ακόμη κι έτσι εσύ, Άναντα, ενώ ο Τατχάγκατα έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσες να το διεισδύσεις, δεν ζήτησες από τον Τατχάγκατα - "Ας παραμείνει ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων". Αν εσύ, Άναντα, είχες ζητήσει από τον Τατχάγκατα, δύο φορές ο Τατχάγκατα θα απέρριπτε τα λόγια σου, αλλά την τρίτη φορά θα συναινούσε. Επομένως, Άναντα, αυτή είναι δική σου ανάρμοστη πράξη, αυτό είναι δικό σου σφάλμα.

183. «Δεν σου το είπα αυτό, Άναντα, εκ των προτέρων - 'από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός, μεταβολή. Πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ, Άναντα, αυτό που έχει γεννηθεί, που έχει δημιουργηθεί, που είναι συνθηκοκρατημένο, που έχει τη φύση της αποσύνθεσης, αυτό βεβαίως να μην

αποσυντεθεί; Αυτό είναι αδύνατον'. Αυτό λοιπόν, Άναντα, που έχει παρατηθεί, εμεσθεί, απελευθερωθεί, εγκαταλειφθεί, αποκηρυχθεί από τον Τατχάγκατα - η ζωτική δραστηριότητα έχει εγκαταλειφθεί, κατηγορηματικά ειπώθηκε - 'σε λίγο θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Μετά την παρέλευση τριών μηνών από τώρα ο Τατχάγκατα θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα'. Και ότι ο Τατχάγκατα θα το ανακαλέσει πάλι χάριν της ζωής, αυτό είναι αδύνατον. Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την αίθουσα με τη στέγη με αέτωμα στο Μεγάλο Δάσος». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος μαζί με τον σεβάσμιο Άναντα πήγε στην αίθουσα με τη στέγη με αέτωμα στο Μεγάλο Δάσος· αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, Άναντα, όσοι μοναχοί διαμένουν κοντά στη Βεσάλι, συγκέντρωσέ τους όλους στην αίθουσα συνάθροισης». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού συγκέντρωσε όλους τους μοναχούς που διέμεναν κοντά στη Βεσάλι στην αίθουσα συνάθροισης, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Η Κοινότητα των μοναχών έχει συγκεντρωθεί, σεβάσμιε κύριε· όποτε τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

184. Τότε ο Ευλογημένος πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό, μοναχοί, εκείνες οι διδασκαλίες που έχω διδάξει με άμεση γνώση, αφού τις μάθετε καλά, πρέπει να τις εξασκείτε, να τις αναπτύσσετε και να τις καλλιεργείτε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Και ποιες είναι, μοναχοί, εκείνες οι διδασκαλίες που έχω διδάξει με άμεση γνώση, τις οποίες αφού μάθετε καλά, πρέπει να εξασκείτε, να αναπτύσσετε και να καλλιεργείτε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων; Δηλαδή: οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός. Αυτές είναι, μοναχοί, εκείνες οι διδασκαλίες που έχω διδάξει με άμεση γνώση, τις οποίες αφού μάθετε καλά, πρέπει να εξασκείτε, να αναπτύσσετε και να καλλιεργείτε, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ, και αυτό θα είναι για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων».

185. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λοιπόν τώρα, μοναχοί, σας λέω, όλες οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της παρακμής· προσπαθήστε με επιμέλεια. Σε λίγο θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Μετά την παρέλευση τριών μηνών από τώρα ο Τατχάγκατα θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα». Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Η ηλικία μου έχει ωριμάσει, η ζωή μου είναι περιορισμένη·

Αφήνοντάς σας θα φύγω, έχω κάνει το καταφύγιο του εαυτού μου.

«Να είστε επιμελείς, με μνήμη, με καλή ηθική διαγωγή, μοναχοί·
Με καλά συγκεντρωμένους λογισμούς, φυλάξτε τον νου σας.

«Όποιος σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή θα ζει επιμελής·
Αφού εγκαταλείψει την περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, θα θέσει
τέρμα στον πόνο».

Τρίτο μέρος της απαγγελίας.

Το βλέμμα του ελέφαντα

186. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, κοιτάζοντας τη Βεσάλι με το βλέμμα του ελέφαντα, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αυτή θα είναι η τελευταία φορά, Άναντα, που ο Τατχάγκατα βλέπει τη Βεσάλι. Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς το χωριό Μπαντά». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στο χωριό Μπαντά. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στο χωριό Μπαντά. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης τεσσάρων φαινομένων, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς ηθικής, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς σοφίας, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς απελευθέρωσης, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής ηθική έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αυτοσυγκέντρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής σοφία έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής απελευθέρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Η ηθική, η αυτοσυγκέντρωση και η σοφία, και η ανυπέρβλητη απελευθέρωση·
αυτά τα φαινόμενα κατανοήθηκαν από τον ένδοξο Γκόταμα.

Έτσι ο Βούδας, έχοντας άμεση γνώση, δίδαξε τη Διδασκαλία στους μοναχούς·
ο Διδάσκαλος που έθεσε τέλος στον υπαρξιακό πόνο, αυτός που έχει μάτια,
επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

Και εκεί επίσης ο Ευλογημένος, διαμένοντας στο χωριό Μπαντά, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς: «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

Ομιλία για τις τέσσερις μεγάλες αναφορές

187. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο χωριό Μπαντά όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς το χωριό Χάτθι, προς το χωριό Άμπα, προς το χωριό Τζάμπου, προς την πόλη Μπόγκα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στην πόλη Μπόγκα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην πόλη Μπόγκα, στο ιερό μνημείο Άναντα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τέσσερις μεγάλες αναφορές· ακούστε το, προσέχετε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

188. «Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα· αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου". Αυτά που είπε εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, δεν πρέπει ούτε να γίνουν δεκτά με χαρά ούτε να απορριφθούν. Χωρίς να τα δεχτείτε με χαρά, χωρίς να τα απορρίψετε, αφού μάθετε καλά εκείνους τους όρους και τις φράσεις, πρέπει να τα συγκρίνετε με τις ομιλίες, να τα ελέγξετε με τη μοναστική διαγωγή. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες και ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, δεν συμφωνούν με τις ομιλίες και δεν ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό δεν είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και αυτός ο μοναχός το έχει παρανοήσει". Έτσι, μοναχοί, πρέπει να το απορρίψετε. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες και ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, συμφωνούν με τις ομιλίες και ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και αυτός ο μοναχός το έχει κατανοήσει ορθά". Αυτή, μοναχοί, την πρώτη μεγάλη αναφορά να τη θυμάστε.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "Σε τάδε κατοικία διαμένει μια Κοινότητα με πρεσβύτερους και με ηγέτες. Αυτό, μπροστά σε εκείνη την Κοινότητα, το άκουσα, μπροστά της το έλαβα· αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου". Αυτά που είπε εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, δεν πρέπει ούτε να γίνουν δεκτά με χαρά ούτε να απορριφθούν. Χωρίς να τα δεχτείτε με χαρά, χωρίς να τα απορρίψετε, αφού μάθετε καλά εκείνους τους όρους και τις φράσεις, πρέπει να τα συγκρίνετε με τις ομιλίες, να τα ελέγξετε με τη μοναστική διαγωγή. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες και ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, δεν συμφωνούν με τις ομιλίες και δεν ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό δεν είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και εκείνη η Κοινότητα το έχει

παρανοήσει". Έτσι, μοναχοί, πρέπει να το απορρίψετε. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες και ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, συμφωνούν με τις ομιλίες και ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και εκείνη η Κοινότητα το έχει κατανοήσει ορθά". Αυτή, μοναχοί, τη δεύτερη μεγάλη αναφορά να τη θυμάστε.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "Σε τάδε κατοικία διαμένουν πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων. Αυτό, μπροστά σε εκείνους τους πρεσβύτερους, το άκουσα, μπροστά τους το έλαβα - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου". Αυτά που είπε εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, δεν πρέπει ούτε να γίνουν δεκτά με χαρά... κ.λπ... και δεν ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό δεν είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και εκείνοι οι πρεσβύτεροι το έχουν παρανοήσει". Έτσι, μοναχοί, πρέπει να το απορρίψετε. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες... κ.λπ... και ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και εκείνοι οι πρεσβύτεροι το έχουν κατανοήσει ορθά". Αυτή, μοναχοί, την τρίτη μεγάλη αναφορά να τη θυμάστε.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "Σε τάδε κατοικία διαμένει ένας πρεσβύτερος μοναχός, πολυμαθής, γνώστης της παράδοσης, κάτοχος της Διδασκαλίας, κάτοχος της μοναστικής διαγωγής, κάτοχος των πινάκων περιεχομένων. Μπροστά σε εκείνον τον πρεσβύτερο το άκουσα, μπροστά του το έλαβα - αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου". Αυτά που είπε εκείνος ο μοναχός, μοναχοί, δεν πρέπει ούτε να γίνουν δεκτά με χαρά ούτε να απορριφθούν. Χωρίς να χαιρετιστούν, χωρίς να απορριφθούν, αφού μάθετε καλά εκείνους τους όρους και τις φράσεις, πρέπει να επανενταχθούν στις ομιλίες, να συγκριθούν με τη μοναστική διαγωγή. Αν αυτά, όταν συγκρίνονται με τις ομιλίες και ελέγχονται με τη μοναστική διαγωγή, δεν συμφωνούν με τις ομιλίες και δεν ταιριάζουν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό δεν είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και από εκείνον τον πρεσβύτερο έχει παρανοηθεί". Έτσι, μοναχοί, πρέπει να το απορρίψετε. Αν όμως αυτά, επανεντασσόμενα στις ομιλίες, συγκρινόμενα με τη μοναστική διαγωγή, επανεντάσσονται στις ομιλίες και συμφωνούν με τη μοναστική διαγωγή, πρέπει να καταλήξετε σε αυτό το συμπέρασμα - "Σίγουρα, αυτό είναι ο λόγος εκείνου του Ευλογημένου· και από εκείνον τον πρεσβύτερο έχει ληφθεί ορθώς". Αυτή, μοναχοί, την τέταρτη μεγάλη αναφορά να θυμάστε. Αυτές, μοναχοί, τις τέσσερις μεγάλες αναφορές να θυμάστε».

Και εκεί ο Ευλογημένος, διαμένοντας στην πόλη Μπόγκα, στο ιερό μνημείο Άναντα, έκανε επανειλημμένα αυτή την ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς - «Έτσι είναι η ηθική, έτσι είναι η αυτοσυγκέντρωση, έτσι είναι η σοφία. Η αυτοσυγκέντρωση που έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η σοφία που έχει αναπτυχθεί μέσω της αυτοσυγκέντρωσης έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της

σοφίας απελευθερώνεται πλήρως από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας».

Η ιστορία του Τσουνδα, γιου του σιδηρουργού

189. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην πόλη Μπόγκα όσο επιθυμούσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την Πάβα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών έφτασε στην Πάβα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου. Ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, άκουσε: «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στην Πάβα και διαμένει στην Πάβα, στο άλσος μανγκοδέντρων μου». Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Τον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στην κατοικία του και άφθονη τρυφερότητα χοίρου, και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στην κατοικία του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου: «Αυτή την τρυφερότητα χοίρου που έχεις ετοιμάσει, Τσουνδα, με αυτήν σέρβιρέ με. Όση άλλη στερεά και μαλακή τροφή έχεις ετοιμάσει, με αυτήν σέρβιρε την Κοινότητα των μοναχών». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, στον Ευλογημένο και με την τρυφερότητα χοίρου που είχε ετοιμάσει σέρβιρε τον Ευλογημένο. Με την άλλη στερεά και μαλακή τροφή που είχε ετοιμάσει σέρβιρε την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου: «Αυτή την τρυφερότητα χοίρου που σου περίσσεψε, Τσουνδα, θάψε την σε λάκκο. Δεν βλέπω, Τσουνδα, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, για τον οποίο αυτό που καταναλώθηκε θα χωνευόταν σωστά, εκτός από τον Τατχάγκατα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου, στον Ευλογημένο και αφού έθαψε σε λάκκο την τρυφερότητα χοίρου που είχε περισσέψει, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Τον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

190. Τότε στον Ευλογημένο, αφού είχε φάει το γεύμα του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου,

εγέρθηκε σοβαρή ασθένεια, αιματηρή διάρροια· έντονα αισθήματα συνέβαιναν, κοντά στον θάνατο. Αυτά ο Ευλογημένος, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, υπέμεινε χωρίς να ταλαιπωρείται. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την Κουσινάρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο.

Αφού έφαγε το γεύμα του Τσουνδα, του χρυσοχόου, έτσι έχω ακούσει·
Ο σοφός βίωσε ασθένεια, σοβαρή, κοντά στον θάνατο.

Και αφού έφαγε το τρυφερό χοιρινό,
Σοβαρή αρρώστια εγέρθηκε στον Διδάσκαλο·
Έχοντας διάρροια ο Ευλογημένος είπε:
«Πηγαίνω στην πόλη Κουσινάρα».

Η μεταφορά πόσιμου νερού

191. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, στρώσε μου τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα, είμαι κουρασμένος, Άναντα, θα καθίσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, φέρε μου πόσιμο νερό, διψώ, Άναντα, θα πιω». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, περίπου πεντακόσια κάρα έχουν περάσει, και εκείνο το νερό που έχει κοπεί από τους τροχούς ρέει λίγο, αναταραγμένο και θολό. Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ποταμός Κακούντχα είναι κοντά, με διαυγές νερό, με γλυκό νερό, με δροσερό νερό, με καθαρό νερό, με ωραίες όχθες, γοητευτικός. Εκεί ο Ευλογημένος θα πιει πόσιμο νερό και θα δροσίσει τα μέλη του».

Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, φέρε μου πόσιμο νερό, διψώ, Άναντα, θα πιω». Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, περίπου πεντακόσια κάρα έχουν περάσει, και εκείνο το νερό που έχει κοπεί από τους τροχούς ρέει λίγο, αναταραγμένο και θολό. Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ποταμός Κακούντχα είναι κοντά, με διαυγές νερό, με γλυκό νερό, με δροσερό νερό, με καθαρό νερό, με ωραίες όχθες, γοητευτικός. Εκεί ο Ευλογημένος θα πιει πόσιμο νερό και θα δροσίσει τα μέλη του».

Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, φέρε μου πόσιμο νερό, διψώ, Άναντα, θα πιω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού πήρε το κύπελλο, πήγε προς εκείνο το ποταμάκι. Τότε εκείνο το ποταμάκι που έρεε κομμένο από τους τροχούς, λίγο, αναταραγμένο και θολό, όταν ο σεβάσμιος Άναντα πλησίασε, έρεε διαυγές, καθαρό και αθόλωτο. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα. Γιατί αυτό το ποταμάκι που έρεε κομμένο από τους τροχούς, λίγο, αναταραγμένο και θολό, όταν εγώ πλησίασα, ρέει διαυγές, καθαρό και αθόλωτο». Αφού πήρε πόσιμο νερό με το κύπελλο, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του

Τατχάγκατα. Τώρα, σεβάσμιε κύριε, εκείνο το ποταμάκι που έρεε κομμένο από τους τροχούς, λίγο, αναταραγμένο και θολό, όταν εγώ πλησίασα, έρευσε διαυγές, καθαρό και αθόλωτο. Ας πιει ο Ευλογημένος πόσιμο νερό, ας πιει ο Καλότυχος πόσιμο νερό». Τότε ο Ευλογημένος ήπια πόσιμο νερό.

Η ιστορία του Πούκκουσα, γιου των Μάλλα

192. Εκείνη την περίοδο ο Πούκκουσα, γιος των Μάλλα, μαθητής του Αλάρα Καλάμα, ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο από την Κουσινάρα προς την Πάβα. Ο Πούκκουσα, γιος των Μάλλα, είδε τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Πούκκουσα, γιος των Μάλλα, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, πράγματι, σεβάσμιε κύριε, οι αναχωρητές ζουν με γαλήνια διαμονή. Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, ο Αλάρα Καλάμα, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε για ημερήσια διαμονή στη βάση κάποιου δένδρου όχι μακριά. Τότε, σεβάσμιε κύριε, περίπου πεντακόσια κάρα πέρασαν κοντά κοντά από τον Αλάρα Καλάμα. Τότε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος άνθρωπος που ερχόταν ακολουθώντας από κοντά εκείνο το καραβάνι με τα κάρα, πλησίασε τον Αλάρα Καλάμα· αφού πλησίασε, είπε στον Αλάρα Καλάμα: "Σεβάσμιε κύριε, είδατε περίπου πεντακόσια κάρα να περνούν;" "Όχι, φίλε, δεν τα είδα". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ακούσατε τον ήχο;" "Όχι, φίλε, δεν άκουσα τον ήχο". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, κοιμόσασταν;" "Όχι, φίλε, δεν κοιμόμουν". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, είχατε αντίληψη;" "Ναι, φίλε". "Εσείς λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ενώ είχατε αντίληψη, ξύπνιος, ούτε είδατε περίπου πεντακόσια κάρα που πέρασαν κοντά κοντά, ούτε ακούσατε τον ήχο· μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ο διπλός χιτώνας σας ήταν καλυμμένος με σκόνη;" "Ναι, φίλε". Τότε, σεβάσμιε κύριε, σε εκείνον τον άνθρωπο ήρθε αυτή η σκέψη: "Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, πράγματι, αγαπητέ, οι αναχωρητές ζουν με γαλήνια διαμονή. Πώς είναι δυνατόν κάποιος που έχει αντίληψη, ξύπνιος, να μην δει περίπου πεντακόσια κάρα που πέρασαν κοντά κοντά, ούτε να ακούσει τον ήχο!" Αφού εξέφρασε μεγάλη πεποίθηση στον Αλάρα Καλάμα, έφυγε».

193. «Τι νομίζεις, Πούκκουσα, ποιο είναι πιο δύσκολο ή πιο δυσκατόρθωτο -αυτός που ενώ έχει αντίληψη, ξύπνιος, δεν θα έβλεπε περίπου πεντακόσια κάρα που πέρασαν κοντά κοντά, ούτε θα άκουγε τον ήχο· ή αυτός που ενώ έχει αντίληψη, ξύπνιος, ενώ ο ουρανός βρέχει, ενώ ο ουρανός βροντά, ενώ οι αστραπές λάμπουν, ενώ ο κεραυνός πέφτει, δεν θα έβλεπε, ούτε θα άκουγε τον ήχο;» «Τι θα κάνουν, σεβάσμιε κύριε, πεντακόσια κάρα ή εξακόσια κάρα ή επτακόσια κάρα ή οκτακόσια κάρα ή εννιακόσια κάρα ή χίλια κάρα ή εκατό χιλιάδες κάρα; Αυτό ακριβώς είναι πιο δύσκολο και πιο δυσκατόρθωτο, αυτός που ενώ έχει αντίληψη, ξύπνιος, ενώ ο ουρανός βρέχει, ενώ ο ουρανός βροντά, ενώ οι αστραπές λάμπουν, ενώ ο κεραυνός πέφτει, δεν θα έβλεπε, ούτε θα άκουγε τον ήχο».

«Κάποτε, Πούκκουσα, διέμενα στην Ατούμα σε μια σιταποθήκη. Εκείνη την περίοδο, ενώ ο ουρανός έβρεχε, ενώ ο ουρανός βροντούσε, ενώ οι αστραπές έλαμπαν, ενώ ο κεραυνός έπεφτε, όχι μακριά από τη σιταποθήκη, δύο αγρότες αδέρφια σκοτώθηκαν και τέσσερα βόδια. Τότε, Πούκκουσα, ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων βγήκε από την Ατούμα και πήγε εκεί όπου οι δύο αγρότες αδέρφια σκοτώθηκαν και τα τέσσερα βόδια. Εκείνη την περίοδο, Πούκκουσα, εγώ είχα βγει από τη σιταποθήκη και

περπατούσα στο ύπαιθρο μπροστά στην πόρτα της σιταποθήκης. Τότε, Πούγκκουσα, κάποιος άνθρωπος από εκείνο το μεγάλο πλήθος ήρθε σε μένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Σε αυτόν τον άνθρωπο που στεκόταν στο πλάι, Πούγκκουσα, είπα: "Γιατί, φίλε, αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων έχει συγκεντρωθεί;" "Τώρα, σεβάσμιε κύριε, ενώ ο ουρανός έβρεχε, ενώ ο ουρανός βροντούσε, ενώ οι αστραπές έλαμπαν, ενώ ο κεραυνός έπεφτε, δύο αγρότες αδέρφια σκοτώθηκαν και τέσσερα βόδια. Γι' αυτό αυτό το μεγάλο πλήθος ανθρώπων έχει συγκεντρωθεί. Εσείς όμως, σεβάσμιε κύριε, πού ήσασταν;" "Εδώ ακριβώς ήμουν, φίλε". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, είδατε;" "Όχι, φίλε, δεν τα είδα". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ακούσατε τον ήχο;" "Όχι, φίλε, δεν άκουσα τον ήχο". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, κοιμόσασταν;" "Όχι, φίλε, δεν κοιμόμουν". "Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, είχατε αντίληψη;" "Ναι, φίλε". "Εσείς λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ενώ είχατε αντίληψη, ξύπνιος, ενώ ο ουρανός έβρεχε, ενώ ο ουρανός βροντούσε, ενώ οι αστραπές έλαμπαν, ενώ ο κεραυνός έπεφτε, ούτε είδατε, ούτε ακούσατε τον ήχο;" "Ναι, φίλε".

«Τότε, Πούγκκουσα, σε εκείνον τον άνθρωπο ήρθε αυτή η σκέψη: "Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, πράγματι, αγαπητέ, οι αναχωρητές ζουν με γαλήνια διαμονή. Πώς είναι δυνατόν κάποιος που έχει αντίληψη, ξύπνιος, ενώ ο ουρανός βρέχει, ενώ ο ουρανός βροντά, ενώ οι αστραπές λάμπουν, ενώ ο κεραυνός πέφτει, να μην δει, ούτε να ακούσει τον ήχο!" Αφού εξέφρασε μεγάλη πεποίθηση σε μένα, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και έφυγε».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Πούγκκουσα, γιος των Μάλλα, είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, την πεποίθηση που είχα στον Αλάρα Καλάμα, την λιχνίζω σε δυνατό άνεμο ή την παρασύρω σε ποτάμι με ορμητικό ρεύμα. Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε! Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε «αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα»· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

194. Τότε ο Πούγκκουσα, γιος των Μάλλα, απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα, φέρε μου ένα ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα για να φορεθούν». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον Πούγκκουσα, γιο των Μάλλα, και έφερε εκείνο το ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα. Τότε ο Πούγκκουσα, γιος των Μάλλα, πρόσφερε εκείνο το ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα στον Ευλογημένο: «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, είναι ένα ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα· ας το δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». «Τότε λοιπόν, Πούγκκουσα, με το ένα σκέπασέ με, με το άλλο τον Άναντα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Πούγκκουσα, γιος των Μάλλα, στον Ευλογημένο και με το ένα σκέπασε τον Ευλογημένο, με το άλλο τον σεβάσμιο Άναντα. Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον Πούγκκουσα, γιο των Μάλλα, με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε ο Πούγκκουσα, γιος των Μάλλα, αφού διδάχθηκε,

παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

195. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, λίγο μετά την αναχώρηση του Πούκκουσα, γιου των Μάλλα, πρόσφερε εκείνο το ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα στο σώμα του Ευλογημένου. Αυτό, όταν προσφέρθηκε στο σώμα του Ευλογημένου, φαινόταν σαν σβησμένο κάρβουνο. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, πόσο αγνό, σεβάσμιε κύριε, είναι το χρώμα του δέρματος του Τατχάγκατα, πόσο λαμπερό. Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα, όταν προσφέρθηκε στο σώμα του Ευλογημένου, φαίνεται σαν σβησμένο κάρβουνο». «Έτσι είναι, Άναντα, έτσι είναι, Άναντα· σε δύο περιόδους το σώμα του Τατχάγκατα είναι εξαιρετικά αγνό, το χρώμα του δέρματος λαμπερό. Σε ποιες δύο; Τη νύχτα, Άναντα, που ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, και τη νύχτα που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Σε αυτές τις δύο περιόδους, Άναντα, το σώμα του Τατχάγκατα είναι εξαιρετικά αγνό, το χρώμα του δέρματος λαμπερό. «Σήμερα, Άναντα, την τελευταία περίοδο της νύχτας, στην Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα, ανάμεσα στα δίδυμα δέντρα σάλα, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς τον ποταμό Κακούντχα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο.

Ο Πούκκουσα πρόσφερε το ζευγάρι λαμπερά χρυσαφένια, λεπτά ρούχα·
Ντυμένος με αυτά ο Διδάσκαλος, με χρυσαφένιο χρώμα έλαμψε.

196. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών πήγε προς τον ποταμό Κακούντχα· αφού έφτασε, μπήκε στον ποταμό Κακούντχα, έκανε μπάνιο και ήπие, και αφού βγήκε, πήγε προς το άλσος μανγκοδέντρων. Αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Τσουνδακα: «Έλα, Τσουνδακα, στρώσε μου τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα, είμαι κουρασμένος, Τσουνδακα, θα ξαπλώσω».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Τσουνδακα στον Ευλογημένο και έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα. Τότε ο Ευλογημένος ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος. Ο σεβάσμιος Τσουνδακα όμως κάθισε εκεί ακριβώς μπροστά από τον Ευλογημένο.

Αφού πήγε ο Βούδας στον ποταμό Κακούντχα,
με διαυγές νερό, με γλυκό νερό, καθαρό·
μπήκε ο Διδάσκαλος με ακούραστη μορφή,
ο Τατχάγκατα, ο ασύγκριτος στον κόσμο.

Αφού έκανε μπάνιο και ήπие, βγήκε ο Διδάσκαλος,
επικεφαλής στη μέση της ομάδας μοναχών·
ο διδάσκων, ο διαδίδων τη Διδασκαλία εδώ, ο Ευλογημένος,
πήγε στο άλσος μανγκοδέντρων, ο μεγάλος σοφός.

Απευθύνθηκε στον μοναχό που ονομαζόταν Τσουνδακα:
«Στρώσε μου διπλωμένο στα τέσσερα για να ξαπλώσω»·

αυτός ο Τσουνδα, παρακινημένος από τον αναπτυγμένο στον εαυτό,
έστρωσε διπλωμένο στα τέσσερα γρήγορα.

Ξάπλωσε ο Διδάσκαλος με ακούραστη μορφή,
και ο Τσουνδα κάθισε εκεί μπροστά του.

197. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Μπορεί, Άναντα, κάποιος να προκαλέσει μεταμέλεια στον Τσουνδα, γιο χρυσοχόου - "Είναι απώλεια για σένα, φίλε Τσουνδα, είναι κακή τύχη για σένα, που αφού ο Τατχάγκατα κατανάλωσε την τελευταία σου προσφερόμενη τροφή, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα". Η μεταμέλεια του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου, Άναντα, πρέπει να απομακρυνθεί έτσι - "Είναι κέρδος για σένα, φίλε Τσουνδα, είναι καλή τύχη για σένα, που αφού ο Τατχάγκατα κατανάλωσε την τελευταία σου προσφερόμενη τροφή, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα. Αυτό, φίλε Τσουνδα, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - αυτές οι δύο προσφερόμενες τροφές έχουν ίσο καρπό, ίσο επακόλουθο, πολύ περισσότερο καρποφόρες και πολύ περισσότερο ωφέλιμες από άλλες προσφερόμενες τροφές. Ποιες δύο; Την προσφερόμενη τροφή που καταναλώνοντας ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, και την προσφερόμενη τροφή που καταναλώνοντας ο Τατχάγκατα επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτές οι δύο προσφερόμενες τροφές έχουν ίσο καρπό, ίσο επακόλουθο, πολύ περισσότερο καρποφόρες και πολύ περισσότερο ωφέλιμες από άλλες προσφερόμενες τροφές. Πράξη που οδηγεί σε μακροζωία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε ομορφιά έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε ευτυχία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε φήμη έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί στον ευδαιμονικό κόσμο έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου· πράξη που οδηγεί σε κυριαρχία έχει συσσωρευτεί από τον σεβάσμιο Τσουνδα, γιο χρυσοχόου". Η μεταμέλεια του Τσουνδα, γιου χρυσοχόου, Άναντα, πρέπει να απομακρυνθεί έτσι». Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται,
σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται·
και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο,
με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι
κατασβεσμένος».

Τέταρτο μέρος της απαγγελίας.

Τα δίδυμα δέντρα σάλα

198. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάμε, Άναντα, θα κατευθυνθούμε προς την απέναντι όχθη του ποταμού Χιραννάβατι, προς την Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών κατευθύνθηκε προς την απέναντι όχθη του ποταμού Χιραννάβατι, προς την Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα.

Αφού έφτασε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έλα, Άναντα, στρώσε μου ένα κρεβάτι ανάμεσα στα δίδυμα δέντρα σάλα με το κεφάλι προς βορρά, είμαι κουρασμένος, Άναντα, θα ξαπλώσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και έστρωσε ένα κρεβάτι ανάμεσα στα δίδυμα δέντρα σάλα με το κεφάλι προς βορρά. Τότε ο Ευλογημένος ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

Εκείνη την περίοδο τα δίδυμα δέντρα σάλα ήταν ολόκληρα ανθισμένα με άνθη εκτός εποχής. Αυτά σκορπούσαν, κατακάλυπταν και γέμιζαν το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά άνθη μανταράβα έπεφταν από τον ουρανό· αυτά σκορπούσαν, κατακάλυπταν και γέμιζαν το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκή σκόνη σανδαλόξυλου έπεφτε από τον ουρανό· αυτή σκορπούσε, κατακάλυπτε και γέμιζε το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά μουσικά όργανα αντηχούσαν στον ουρανό προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά άσματα ακούγονταν στον ουρανό προς τιμήν του Τατχάγκατα.

199. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τα δίδυμα δέντρα σάλα, Άναντα, είναι ολόκληρα ανθισμένα με άνθη εκτός εποχής. Αυτά σκορπούσαν, κατακάλυπταν και γέμιζαν το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά άνθη μανταράβα έπεφταν από τον ουρανό· αυτά σκορπούσαν, κατακάλυπταν και γέμιζαν το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκή σκόνη σανδαλόξυλου έπεφτε από τον ουρανό· αυτή σκορπούσε, κατακάλυπτε και γέμιζε το σώμα του Τατχάγκατα προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά μουσικά όργανα αντηχούσαν στον ουρανό προς τιμήν του Τατχάγκατα. Και θεϊκά άσματα ακούγονταν στον ουρανό προς τιμήν του Τατχάγκατα. Όμως, Άναντα, δεν τιμάται ή σέβεται ή ευλαβείται ή χαίρει ευσέβειας ή εκτιμάται ο Τατχάγκατα με αυτό. Όποιος, Άναντα, μοναχός ή μοναχή ή λαϊκός ακόλουθος ή λαϊκή ακόλουθος διαμένει ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία, αυτός τιμάει τον Τατχάγκατα, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια, προσκυνά με την ύψιστη λατρεία. Επομένως, Άναντα, ας διαμένουμε ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Άναντα».

Ο πρεσβύτερος μοναχός Ουπαβάνα

200. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ουπαβάνα στεκόταν μπροστά από τον Ευλογημένο, δροσίζοντάς τον με βεντάλια. Τότε ο Ευλογημένος απομάκρυνε τον σεβάσμιο Ουπαβάνα - «Φύγε, μοναχέ, μη στέκεσαι μπροστά μου». Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο σεβάσμιος Ουπαβάνα ήταν για πολύ καιρό συνοδός του Ευλογημένου, κοντά του, στο πλευρό του. Και όμως ο Ευλογημένος στην τελευταία στιγμή απομακρύνει τον σεβάσμιο Ουπαβάνα - "Φύγε, μοναχέ, μη στέκεσαι μπροστά μου". Ποια άραγε είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία ο Ευλογημένος απομακρύνει τον σεβάσμιο Ουπαβάνα - "Φύγε, μοναχέ, μη στέκεσαι μπροστά μου";» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός, Σεβάσμιε Κύριε, ο σεβάσμιος Ουπαβάνα ήταν για πολύ καιρό συνοδός του Ευλογημένου, κοντά του, στο πλευρό του. Και όμως ο Ευλογημένος στην τελευταία στιγμή απομακρύνει τον σεβάσμιο Ουπαβάνα - «Φύγε, μοναχέ, μη στέκεσαι μπροστά μου». Ποια, Σεβάσμιε Κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία ο

Ευλογημένος απομακρύνει τον σεβάσμιο Ουπαβάνα - "Φύγε, μοναχέ, μη στέκεσαι μπροστά μου";» «Ως επί το πλείστον, Άναντα, θεότητες από τα δέκα κοσμικά συστήματα έχουν συγκεντρωθεί για να δουν τον Τατχάγκατα. Σε όση έκταση, Άναντα, από την Κουσινάρα μέχρι το Ουπαβάττανα, το άλσος σάλα των Μάλλα, δώδεκα γιότζανα ολόγυρα, δεν υπάρχει τόπος ούτε όσο η μύτη μιας τρίχας που να μην είναι γεμάτος από θεότητες με μεγάλη επιρροή. Οι θεότητες, Άναντα, παραπονούνται - "Ήρθαμε πράγματι από μακριά για να δούμε τον Τατχάγκατα. Σπάνια οι Τατχαγκάτα εγείρονται στον κόσμο, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι. Σήμερα κιόλας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Και αυτός ο μοναχός με μεγάλη επιρροή στέκεται μπροστά από τον Ευλογημένο εμποδίζοντας, και εμείς δεν μπορούμε να δούμε τον Τατχάγκατα στην τελευταία στιγμή"».

201. «Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αντιλαμβάνεται τις θεότητες;» «Υπάρχουν, Άναντα, θεότητες στον ουρανό με αντίληψη γης που κλαίνει με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίνει με τα χέρια τους υψωμένα, πέφτουν σαν κομμένες, κυλιούνται εδώ κι εκεί - "πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι θα εξαφανιστεί από τον κόσμο".

«Υπάρχουν, Άναντα, θεότητες στη γη με αντίληψη γης που κλαίνει με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίνει με τα χέρια τους υψωμένα, πέφτουν σαν κομμένες, κυλιούνται εδώ κι εκεί - "πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι θα εξαφανιστεί από τον κόσμο"».

«Εκείνες όμως οι θεότητες που είναι χωρίς πάθος, αυτές με επίγνωση και πλήρη συνείδηση αποδέχονται - "οι δραστηριότητες είναι παροδικές, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;"»

Οι τέσσερις τόποι που προκαλούν συγκίνηση

202. «Προηγουμένως, σεβάσμιε κύριε, μοναχοί που ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή σε διάφορες κατευθύνσεις έρχονται να δουν τον Τατχάγκατα. Εμείς έχουμε την ευκαιρία να δούμε μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, έχουμε την ευκαιρία να τους υπηρετήσουμε. Αλλά μετά τον θάνατο του Ευλογημένου, σεβάσμιε κύριε, δεν θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, δεν θα έχουμε την ευκαιρία να τους υπηρετήσουμε».

«Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις τόποι, Άναντα, που αξίζει να δει και που προκαλούν συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. Ποιες τέσσερις; "Εδώ γεννήθηκε ο Τατχάγκατα", Άναντα, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα αφυπνίστηκε πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση", Άναντα, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα έθεσε σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας", Άναντα, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. "Εδώ ο Τατχάγκατα επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης", Άναντα, αυτός είναι ένας τόπος που αξίζει να δει και που προκαλεί συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη. Αυτοί, Άναντα, είναι οι τέσσερις τόποι που αξίζει να δει και

που προκαλούν συγκίνηση σε έναν γιο καλής οικογένειας με πίστη.

«Θα έρθουν, Άναντα, μοναχοί και μοναχές με πίστη, λαϊκοί και λαϊκές ακόλουθοι - "Εδώ γεννήθηκε ο Τατχάγκατα", "εδώ ο Τατχάγκατα αφυπνίστηκε πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση", "εδώ ο Τατχάγκατα έθεσε σε κίνηση τον ανυπέρβλητο τροχό της Διδασκαλίας", "εδώ ο Τατχάγκατα επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης". Όποιοι, Άναντα, περιπλανώμενοι σε προσκύνημα στα ιερά μνημεία με γαλήνιο νου πεθάνουν, όλοι αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθούν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Ομιλία για τις ερωτήσεις του Άναντα

203. «Πώς, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να συμπεριφερόμαστε απέναντι στις γυναίκες;» «Να μην τις βλέπετε, Άναντα». «Όταν όμως τις βλέπουμε, Ευλογημένε, πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε;» «Να μην τους μιλάτε, Άναντα». «Όταν όμως μας μιλούν, σεβάσμιε κύριε, πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε;» «Πρέπει να εδραιώνεται η μνήμη, Άναντα».

204. «Πώς, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να ενεργήσουμε σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα;» «Μην ασχολείστε εσείς, Άναντα, με την τιμή του σώματος του Τατχάγκατα. Εμπρός, Άναντα, προσπαθήστε για το ουσιώδες, αφοσιωθείτε σε αυτό, διαμένετε επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι για το ουσιώδες. Υπάρχουν, Άναντα, σοφοί της πολεμικής κάστας, σοφοί βραχμάνοι και σοφοί οικοδεσπότες που έχουν βαθιά πίστη στον Τατχάγκατα· αυτοί θα κάνουν την τιμή του σώματος του Τατχάγκατα».

205. «Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να ενεργήσουμε σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα;» «Όπως, Άναντα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, έτσι πρέπει να ενεργήσουν σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα». «Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη;» «Το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, Άναντα, το τυλίγουν με καινούργιο ύφασμα· αφού το τυλίξουν με καινούργιο ύφασμα, το τυλίγουν με καλοχτυπημένο βαμβάκι· αφού το τυλίξουν με καλοχτυπημένο βαμβάκι, το τυλίγουν με καινούργιο ύφασμα. Με αυτόν τον τρόπο, αφού τυλίξουν το σώμα του παγκόσμιου μονάρχη με πεντακόσια ζεύγη, το τοποθετούν σε χρυσή λεκάνη με λάδι, το σκεπάζουν με άλλη χρυσή λεκάνη, φτιάχνουν νεκρική πυρά από κάθε είδους αρωματικά ξύλα και καίνε το σώμα του παγκόσμιου μονάρχη. Σε σταυροδρόμι φτιάχνουν στούπα για τον παγκόσμιο μονάρχη. Έτσι, Άναντα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη. Όπως, Άναντα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, έτσι πρέπει να ενεργήσουν σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα. Σε σταυροδρόμι πρέπει να φτιαχτεί στούπα για τον Τατχάγκατα. Εκεί όσοι θα προσφέρουν στεφάνια ή αρώματα ή σκόνη για μπάνιο, ή θα αποδώσουν σεβασμό, ή θα γαληνέψουν τον νου τους, αυτό θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία τους για πολύ καιρό.

Πρόσωπα άξια στούπας

206. «Υπάρχουν, Άναντα, τέσσερις άξιοι στούπας. Ποιοι τέσσερις; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας, ο μεμονωμένα αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας, ο μαθητής του Τατχάγκατα είναι άξιος στούπας, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης είναι άξιος στούπας.

«Και για ποιο λόγο, Άναντα, ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας; "Αυτή είναι η στούπα εκείνου του Ευλογημένου, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου", Άναντα, πολύς κόσμος γεμίζει με πίστη τη συνείδησή του. Αυτοί, αφού γεμίσουν εκεί με πίστη τη συνείδησή τους, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτός, Άναντα, είναι ο λόγος για τον οποίο ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας.

«Και για ποιο λόγο, Άναντα, ο μεμονωμένα αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας; "Αυτή είναι η στούπα εκείνου του Ευλογημένου μεμονωμένα αυτοφωτισμένου", Άναντα, πολύς κόσμος γεμίζει με πίστη τη συνείδησή του. Αυτοί, αφού γεμίσουν εκεί με πίστη τη συνείδησή τους, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτός, Άναντα, είναι ο λόγος για τον οποίο ο μεμονωμένα αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας.

«Και για ποιο λόγο, Άναντα, ο μαθητής του Τατχάγκατα είναι άξιος στούπας;"Αυτή είναι η στούπα του μαθητή εκείνου του Ευλογημένου, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου", Άναντα, πολύς κόσμος γεμίζει με πίστη τη συνείδησή του. Αυτοί, αφού γεμίσουν εκεί με πίστη τη συνείδησή τους, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτός, Άναντα, είναι ο λόγος για τον οποίο ο μαθητής του Τατχάγκατα είναι άξιος στούπας.

«Και για ποιο λόγο, Άναντα, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης είναι άξιος στούπας; "Αυτή είναι η στούπα εκείνου του δίκαιου βασιλιά της δικαιοσύνης", Άναντα, πολύς κόσμος γεμίζει με πίστη τη συνείδησή του. Αυτοί, αφού γεμίσουν εκεί με πίστη τη συνείδησή τους, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτός, Άναντα, είναι ο λόγος για τον οποίο ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης είναι άξιος στούπας. Αυτοί, Άναντα, είναι οι τέσσερις άξιοι στούπας.»

Τα θαυμαστά χαρακτηριστικά του Άναντα

207. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού μπήκε στη διαμονή και πιάστηκε από τον σύρτη της πόρτας, στάθηκε κλαίγοντας: «Αλίμονο, εγώ είμαι ακόμα μαθητευόμενος με έργο να κάνω, και ο Διδάσκαλός μου θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, αυτός που με συμπονούσε». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πού είναι λοιπόν, μοναχοί, ο Άναντα;» «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Άναντα, αφού μπήκε στη διαμονή και πιάστηκε από τον σύρτη της πόρτας, στέκεται κλαίγοντας: 'Αλίμονο, εγώ είμαι ακόμα μαθητευόμενος με έργο να κάνω, και ο Διδάσκαλός μου θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, αυτός που με συμπονούσε'». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον Άναντα: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Άναντα'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Άναντα». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αρκετά, Άναντα, μη λυπάσαι, μη θρηνείς· δεν σου το είπα αυτό, Άναντα, εκ των προτέρων - 'από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός,

μεταβολή'; Πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ, Άναντα; Αυτό που έχει γεννηθεί, που έχει δημιουργηθεί, που είναι συνθηκοκρατημένο, που έχει τη φύση της αποσύνθεσης, αυτό βεβαίως, ακόμα και το σώμα του Τατχάγκατα, να μην αποσυντεθεί; Αυτό είναι αδύνατον. Για πολύ καιρό, Άναντα, ο Τατχάγκατα υπηρετήθηκε από σένα με σωματική πράξη γεμάτη φιλικότητα, ωφέλιμη, ευτυχισμένη, αδιαίρετη, απεριόριστη· με λεκτική πράξη γεμάτη φιλικότητα, ωφέλιμη, ευτυχισμένη, αδιαίρετη, απεριόριστη· με νοητική πράξη γεμάτη φιλικότητα, ωφέλιμη, ευτυχισμένη, αδιαίρετη, απεριόριστη. Έχεις κάνει αξιέπαινες πράξεις, Άναντα· αφοσιώσου στην επίμονη προσπάθεια, σύντομα θα είσαι χωρίς νοητικές διαφθορές».

208. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσοι, μοναχοί, υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, και εκείνων των Ευλογημένων οι συνοδοί ήταν ακριβώς ένα τέτοιο ανώτατο, όπως ο δικός μου Άναντα. Όσοι, μοναχοί, θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, και εκείνων των Ευλογημένων οι συνοδοί θα είναι ακριβώς ένα τέτοιο ανώτατο, όπως ο δικός μου Άναντα. Σοφός, μοναχοί, είναι ο Άναντα· ευφυής, μοναχοί, είναι ο Άναντα. Γνωρίζει: "αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για τους μοναχούς να πλησιάσουν τον Τατχάγκατα για να τον δουν, αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για τις μοναχές, αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για τους λαϊκούς ακολούθους, αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για τις λαϊκές ακολούθους, αυτή είναι η κατάλληλη ώρα για τον βασιλιά, τους υπουργούς, τους ετερόδοξους και τους μαθητές των ετερόδοξων"».

209. «Υπάρχουν, μοναχοί, τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα. Ποιοι τέσσερις; Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών, όταν ο Άναντα σιωπά. Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών, όταν ο Άναντα σιωπά. Αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων, όταν ο Άναντα σιωπά. Αν, μοναχοί, η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών, όταν ο Άναντα σιωπά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα.

«Υπάρχουν, μοναχοί, τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη. Ποιοι τέσσερις; Αν, μοναχοί, η συνέλευση της πολεμικής κάστας πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση της πολεμικής κάστας. Τότε ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά. Αν, μοναχοί, η συνέλευση βραχμάνων... κ.λπ... η συνέλευση οικοδεσποτών... κ.λπ... η σύναξη ασκητών πλησιάζει τον βασιλιά παγκόσμιο μονάρχη για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον

βλέπει. Αν εκεί ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης μιλάει, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η σύναξη ασκητών, όταν ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης σιωπά. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, υπάρχουν τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα. Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση μοναχών. Τότε ο Άναντα σιωπά. Αν, μοναχοί, η συνέλευση μοναχών... κ.λπ... η συνέλευση λαϊκών ακολούθων... κ.λπ... η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών πλησιάζει τον Άναντα για να τον δει, είναι ικανοποιημένη με το να τον βλέπει. Αν εκεί ο Άναντα μιλάει για τη Διδασκαλία, είναι ικανοποιημένη και με αυτά που λέγονται. Ακόρεστη, μοναχοί, είναι η συνέλευση λαϊκών ακολούθων γυναικών. Τότε ο Άναντα σιωπά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θαυμαστές και εκπληκτικές ιδιότητες στον Άναντα».

Η διδασκαλία της ομιλίας Μαχασουντάσσανα

210. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Μη, σεβάσμιε κύριε, ας μην επιτύχει ο Ευλογημένος το τελικό Νιμπάνα σε αυτή τη μικρή πολίχνη, σε αυτή την άγωνα πολίχνη, σε αυτή τη δευτερεύουσα πολίχνη. Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, άλλες μεγάλες πόλεις, δηλαδή - η Τσαμπά, η Ρατζάγκαχα, η Σαβάτθι, η Σακέτα, η Κοσαμπί, η Μπαρνασί· ας επιτύχει εκεί ο Ευλογημένος το τελικό Νιμπάνα. Εκεί υπάρχουν πολλοί πλούσιοι της πολεμικής κάστας, πλούσιοι βραχμάνοι, πλούσιοι οικοδεσπότες που έχουν βαθιά πίστη στον Τατχάγκατα. Αυτοί θα κάνουν την τιμή του σώματος του Τατχάγκατα». «Μην μιλάς έτσι, Άναντα· μην μιλάς έτσι, Άναντα - "μικρή πολίχνη, άγωνα πολίχνη, δευτερεύουσα πολίχνη".

«Κάποτε στο παρελθόν, Άναντα, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Μαχασουντάσσανα, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που είχε επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Του βασιλιά Μαχασουντάσσανα, Άναντα, αυτή η Κουσινάρα ήταν η βασιλική πρωτεύουσα ονόματι Κουσαβατί, δώδεκα γιότζανα σε μήκος από ανατολή προς δύση· και επτά γιότζανα σε πλάτος από βορρά προς νότο. Η βασιλική πρωτεύουσα Κουσαβατί, Άναντα, ήταν ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθής και γεμάτη ανθρώπους και με αφθονία τροφής. Όπως, Άναντα, η βασιλική πρωτεύουσα των θεών ονόματι Αλακαμαντά είναι ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθής και γεμάτη δαίμονες και με αφθονία τροφής· ακριβώς έτσι, Άναντα, η βασιλική πρωτεύουσα Κουσαβατί ήταν ευημερούσα και ακμάζουσα και πολυπληθής και γεμάτη ανθρώπους και με αφθονία τροφής. Η βασιλική πρωτεύουσα Κουσαβατί, Άναντα, δεν ήταν ποτέ χωρίς δέκα ήχους μέρα και νύχτα, δηλαδή - τον ήχο ελεφάντων, τον ήχο αλόγων, τον ήχο αρμάτων, τον ήχο τυμπάνων, τον ήχο ταμπούρων, τον ήχο βίνα, τον ήχο τραγουδιού, τον ήχο κόχλου, τον ήχο κυμβάλων, τον ήχο χειροκροτήματος, και ως δέκατο ήχο "φάτε, πιείτε, τρώτε".

«Πήγαινε εσύ, Άναντα, αφού μπεις στην Κουσινάρα, ανακοίνωσε στους Μάλλα της Κοσινάρα - "Σήμερα, Βασέτθα, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Ελάτε, Βασέτθα, ελάτε, Βασέτθα. Μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα συνέβη στην περιοχή του χωριού μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να δούμε τον Τατχάγκατα στην τελευταία στιγμή'". «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με έναν δεύτερο

μπήκε στην Κουσινάρα.

Η προσκύνηση των Μάλλα

211. Εκείνη την περίοδο οι Μάλλα της Κοσινάρα ήταν συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων για κάποια υπόθεση. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε στην αίθουσα συνελεύσεων των Μάλλα της Κοσινάρα· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Σήμερα, Βασέτθα, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Ελάτε, Βασέτθα, ελάτε, Βασέτθα. Μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - "Το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα συνέβη στην περιοχή του χωριού μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να δούμε τον Τατχάγκατα στην τελευταία στιγμή"». Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του σεβάσμιου Άναντα, οι Μάλλα και οι γιοι των Μάλλα και οι νύφες των Μάλλα και οι σύζυγοι των Μάλλα, πληγωμένοι από τη δυστυχία, δυσαρεστημένοι, κυριευμένοι από νοητική οδύνη, μερικοί κλαίγανε με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίγανε με τα χέρια τους υψωμένα, έπεφταν σαν κομμένοι, κυλιόντουσαν εδώ κι εκεί - «Πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι θα εξαφανιστεί από τον κόσμο». Τότε οι Μάλλα και οι γιοι των Μάλλα και οι νύφες των Μάλλα και οι σύζυγοι των Μάλλα, πληγωμένοι από τη δυστυχία, δυσαρεστημένοι, κυριευμένοι από νοητική οδύνη, πήγαν στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα, εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αν εγώ βάλω τους Μάλλα της Κοσινάρα να αποδώσουν σεβασμό στον Ευλογημένο έναν έναν, ο Ευλογημένος θα μείνει χωρίς να του αποδοθεί σεβασμός από τους Μάλλα της Κοσινάρα, και η νύχτα θα γίνει φως. Γιατί να μη βάλω τους Μάλλα της Κοσινάρα να αποδώσουν σεβασμό στον Ευλογημένο, αφού τους τοποθετήσω οικογένεια οικογένεια - "Ο τάδε, σεβάσμιε κύριε, Μάλλα μαζί με τον γιο του, τη σύζυγό του, την ακολουθία του και τους συμβούλους του αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου"». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού τοποθέτησε τους Μάλλα της Κοσινάρα οικογένεια οικογένεια, τους έβαλε να αποδώσουν σεβασμό στον Ευλογημένο - «Ο τάδε, σεβάσμιε κύριε, Μάλλα μαζί με τον γιο του, τη σύζυγό του, την ακολουθία του και τους συμβούλους του αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα με αυτόν τον τρόπο έβαλε τους Μάλλα της Κοσινάρα να αποδώσουν σεβασμό στον Ευλογημένο ήδη κατά την πρώτη περίοδο της νύχτας.

Η ιστορία του περιπλανώμενου ασκητή Σουμπχάντα

212. Εκείνη την περίοδο ένας περιπλανώμενος ασκητής ονόματι Σουμπχάντα διέμενε στην Κουσινάρα. Ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα άκουσε: «Σήμερα λοιπόν, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του ασκητή Γκόταμα». Τότε στον περιπλανώμενο ασκητή Σουμπχάντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Έχω ακούσει αυτό από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους περιπλανώμενους ασκητές, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Σπάνια οι Τατχάγκατα εγείρονται στον κόσμο, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι'. Σήμερα κιόλας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του ασκητή Γκόταμα. Και έχει εγερθεί σε μένα αυτή η κατάσταση αβεβαιότητας· έτσι έχω πίστη στον ασκητή Γκόταμα: 'Ο ασκητής Γκόταμα είναι ικανός να μου διδάξει τη Διδασκαλία έτσι ώστε να εγκαταλείψω αυτή την κατάσταση αβεβαιότητας'». Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα πήγε στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα, εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο

Άναντα: «Έχω ακούσει αυτό, αξιότιμε Άναντα, από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους περιπλανώμενους ασκητές, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Σπάνια οι Τατχάγκατα εγείρονται στον κόσμο, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι'. Σήμερα κιόλας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του ασκητή Γκόταμα. Και έχει εγερθεί σε μένα αυτή η κατάσταση αβεβαιότητας - έτσι έχω πίστη στον ασκητή Γκόταμα: 'Ο ασκητής Γκόταμα είναι ικανός να μου διδάξει τη Διδασκαλία έτσι ώστε να εγκαταλείψω αυτή την κατάσταση αβεβαιότητας'. Καλό θα ήταν, αξιότιμε Άναντα, να μπορούσα να δω τον ασκητή Γκόταμα». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σουμπχάντα: «Αρκετά, φίλε Σουμπχάντα, μην ενοχλείς τον Τατχάγκατα· ο Ευλογημένος είναι κουρασμένος». Για δεύτερη φορά ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Έχω ακούσει αυτό, αξιότιμε Άναντα, από τους μεγαλύτερους και ηλικιωμένους περιπλανώμενους ασκητές, τους δασκάλους και τους δασκάλους των δασκάλων, να λένε: 'Σπάνια οι Τατχάγκατα εγείρονται στον κόσμο, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι'. Σήμερα κιόλας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του ασκητή Γκόταμα. Και έχει εγερθεί σε μένα αυτή η κατάσταση αβεβαιότητας - έτσι έχω πίστη στον ασκητή Γκόταμα: 'Ο ασκητής Γκόταμα είναι ικανός να μου διδάξει τη Διδασκαλία έτσι ώστε να εγκαταλείψω αυτή την κατάσταση αβεβαιότητας'. Καλό θα ήταν, αξιότιμε Άναντα, να μπορούσα να δω τον ασκητή Γκόταμα». Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σουμπχάντα: «Αρκετά, φίλε Σουμπχάντα, μην ενοχλείς τον Τατχάγκατα· ο Ευλογημένος είναι κουρασμένος».

213. Ο Ευλογημένος άκουσε αυτή τη συνομιλία του σεβάσμιου Άναντα με τον περιπλανώμενο ασκητή Σουμπχάντα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αρκετά, Άναντα, μην εμποδίζεις τον Σουμπχάντα· ας μπορέσει, Άναντα, ο Σουμπχάντα να δει τον Τατχάγκατα. Ό,τι κι αν με ρωτήσει ο Σουμπχάντα, όλα αυτά θα τα ρωτήσει επιθυμώντας να μάθει, όχι επιθυμώντας να ενοχλήσει. Και ό,τι του απαντήσω όταν ρωτηθώ, θα το κατανοήσει γρήγορα». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον περιπλανώμενο ασκητή Σουμπχάντα: «Πήγαινε, φίλε Σουμπχάντα, ο Ευλογημένος σου δίνει άδεια». Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο, και αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιοσημείωντη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτοί, αγαπητέ Γκόταμα, οι ασκητές και βραχμάνοι που έχουν Κοινότητες, που έχουν ομάδες, που είναι δάσκαλοι ομάδων, γνωστοί, ένδοξοι, ιδρυτές αιρέσεων, θεωρούμενοι αξιοσέβαστοι από πολύ κόσμο, δηλαδή - ο Πούρανα Κάσσαπα, ο Μάκκχαλι Γκοσάλα, ο Ατζίτα Κεσακάμπαλα, ο Πακούντα Κατσαγιάννα, ο Σαντζάγια Μπελαττχαπούττα, ο Τζαϊν Νατάπουττα - όλοι αυτοί γνώρισαν άμεσα σύμφωνα με τη δική τους παραδοχή, ή κανείς τους δεν γνώρισε άμεσα, ή μήπως ορισμένοι γνώρισαν άμεσα και ορισμένοι δεν γνώρισαν άμεσα;» «Αρκετά, Σουμπχάντα, ας μείνει αυτό - 'όλοι αυτοί γνώρισαν άμεσα σύμφωνα με τη δική τους παραδοχή, ή κανείς τους δεν γνώρισε άμεσα, ή μήπως ορισμένοι γνώρισαν άμεσα και ορισμένοι δεν γνώρισαν άμεσα'. Θα σου διδάξω τη Διδασκαλία, Σουμπχάντα· άκουσέ την, πρόσεχε καλά, θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

214. «Σε όποια Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, Σουμπχάντα, η ευγενής

οκταμελής οδός δεν βρίσκεται, ούτε ασκητής εκεί βρίσκεται. Ούτε δεύτερος ασκητής εκεί βρίσκεται. Ούτε τρίτος ασκητής εκεί βρίσκεται. Ούτε τέταρτος ασκητής εκεί βρίσκεται. Σε όποια όμως Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, Σουμπχάντα, η ευγενής οκταμελής οδός βρίσκεται, και ασκητής εκεί βρίσκεται, και δεύτερος ασκητής εκεί βρίσκεται, και τρίτος ασκητής εκεί βρίσκεται, και τέταρτος ασκητής εκεί βρίσκεται. Σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, Σουμπχάντα, η ευγενής οκταμελής οδός βρίσκεται· εδώ ακριβώς, Σουμπχάντα, υπάρχει ασκητής, εδώ δεύτερος ασκητής, εδώ τρίτος ασκητής, εδώ τέταρτος ασκητής· κενές από άλλους ασκητές είναι οι άλλες διδασκαλίες. Αν αυτοί, Σουμπχάντα, οι μοναχοί ζούσαν ορθά, ο κόσμος δεν θα ήταν κενός από Άξιους».

«Είκοσι εννέα ετών, Σουμπχάντα,
αναχώρησα αναζητώντας τι είναι το καλό·
πενήντα και πλέον χρόνια,
από τότε που αναχώρησα, Σουμπχάντα.

Ακολουθώντας μέρος της πραγματικής μεθόδου της Διδασκαλίας,
έξω από εδώ ούτε ασκητής υπάρχει.

«Ούτε δεύτερος ασκητής υπάρχει. Ούτε τρίτος ασκητής υπάρχει. Ούτε τέταρτος ασκητής υπάρχει. Κενές από άλλους ασκητές είναι οι άλλες διδασκαλίες. Αν αυτοί, Σουμπχάντα, οι μοναχοί ζούσαν ορθά, ο κόσμος δεν θα ήταν κενός από Άξιους».

215. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω, Σεβάσμιε Κύριε, την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

«Σουμπχάντα, όποιος ήταν προηγούμενος αλλόδοξος και επιθυμεί την αναχώρηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, επιθυμεί την πλήρη χειροτονία, αυτός υπόκειται σε περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών. Μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών, οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου του δίνουν την αναχώρηση, του δίνουν την πλήρη χειροτονία για να γίνει μοναχός. Αλλά εδώ εγώ γνωρίζω τη διαφορετικότητα των ατόμων». «Σεβάσμιε Κύριε, αν όσοι ήταν προηγούμενος αλλόδοξοι επιθυμούν την αναχώρηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, επιθυμούν την πλήρη χειροτονία, υπόκεινται σε περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων μηνών· μετά την παρέλευση τεσσάρων μηνών, οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου τους δίνουν την αναχώρηση, τους δίνουν την πλήρη χειροτονία για να γίνουν μοναχοί. Εγώ θα υποστώ περίοδο συμμόρφωσης τεσσάρων ετών· μετά την παρέλευση τεσσάρων ετών, ας μου δώσουν οι μοναχοί με ικανοποιημένο νου την αναχώρηση, ας μου δώσουν την πλήρη χειροτονία για να γίνω μοναχός».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τότε λοιπόν, Άναντα, δώσε την αναχώρηση στον Σουμπχάντα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα

είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Είστε τυχεροί, φίλε Άναντα· είναι καλή τύχη για σας, φίλε Άναντα, που εδώ έχετε χριστεί με το χρίσμα του μαθητευόμενου μπροστά στον Διδάσκαλο». Ο περιπλανώμενος ασκητής Σουμπχάντα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Σουμπχάντα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Σουμπχάντα έγινε ένας από τους Άξιους. Αυτός ήταν ο τελευταίος αυτόπτης μαθητής του Ευλογημένου.

Πέμπτο μέρος της απαγγελίας.

Τα τελευταία λόγια του Τατχάγκατα

216. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Μπορεί, Άναντα, να σκεφτείτε έτσι: 'Η διδαχή ανήκει στο παρελθόν μαζί με τον Διδάσκαλο, δεν έχουμε πλέον Διδάσκαλο'. Όμως αυτό, Άναντα, δεν πρέπει να θεωρείται έτσι. Η Διδασκαλία και η μοναστική διαγωγή, Άναντα, που έχω διδάξει και θεσπίσει για εσάς, αυτές θα είναι ο Διδάσκαλός σας μετά τον θάνατό μου. Όπως τώρα, Άναντα, οι μοναχοί απευθύνονται ο ένας στον άλλον με την προσφώνηση 'φίλε', μετά τον θάνατό μου δεν πρέπει να απευθύνονται έτσι. Ο πρεσβύτερος μοναχός, Άναντα, πρέπει να απευθύνεται στον νεότερο μοναχό με το όνομά του ή με το σόι του ή με την προσφώνηση 'φίλε'. Ο νεότερος μοναχός πρέπει να απευθύνεται στον πρεσβύτερο μοναχό ως 'σεβάσμιε κύριε' ή 'σεβάσμιε'. Αν επιθυμεί, Άναντα, η Κοινότητα μετά τον θάνατό μου ας καταργήσει τους μικρούς και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης. Στον μοναχό Τσάννα, Άναντα, μετά τον θάνατό μου πρέπει να επιβληθεί η ύψιστη ποινή». «Ποια όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι η ύψιστη ποινή;» «Ο μοναχός Τσάννα, Άναντα, ας λείει ό,τι θέλει. Αυτός δεν πρέπει να του μιλούν οι μοναχοί, ούτε να τον προτρέπουν, ούτε να τον καθοδηγούν».

217. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, ακόμη και ένας μοναχός να έχει αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική· ρωτήστε, μοναχοί, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Ο Διδάσκαλος ήταν μπροστά μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο'». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, ακόμη και ένας μοναχός να έχει αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική· ρωτήστε, μοναχοί, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Ο Διδάσκαλος ήταν μπροστά μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο'». Για τρίτη φορά οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, από σεβασμό προς τον Διδάσκαλο να μη ρωτάτε. Ακόμη και ένας φίλος, μοναχοί, ας το αναφέρει σε έναν φίλο». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, σεβάσμιε

κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε, έτσι έχω πεποίθηση, σεβάσμιε κύριε, σε αυτή την κοινότητα μοναχών, ότι 'δεν υπάρχει ακόμη και σε έναν μοναχό αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική'. «Από πεποίθηση εσύ, Άναντα, μιλάς· αλλά εδώ υπάρχει γνώση, Άναντα, του Τατχάγκατα. Δεν υπάρχει σε αυτή την κοινότητα μοναχών ακόμη και σε έναν μοναχό αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική. Διότι, Άναντα, από αυτούς τους πεντακόσιους μοναχούς, ο τελευταίος μοναχός είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

218. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λοιπόν τώρα, μοναχοί, σας λέω, όλες οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της παρακμής· προσπαθήστε με επιμέλεια». Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του Τατχάγκατα.

Η αφήγηση για το τελικό Νιμπάνα

219. Τότε ο Ευλογημένος επέτυχε την πρώτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την πρώτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε το επίπεδο του άπειρου χώρου· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου, επέτυχε το επίπεδο της άπειρης συνείδησης· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, επέτυχε το επίπεδο της μηδαμινότητας· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας, επέτυχε το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, επέτυχε την παύση της αντίληψης και του αισθήματος.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντχα: «Ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε Ανουρούντχα». «Όχι, φίλε Άναντα, ο Ευλογημένος δεν επέτυχε το τελικό Νιμπάνα· έχει επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αναδύθηκε από την επίτευξη της παύσης της αντίληψης και του αισθήματος, επέτυχε το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, επέτυχε το επίπεδο της μηδαμινότητας· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας, επέτυχε το επίπεδο της άπειρης συνείδησης· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, επέτυχε το επίπεδο του άπειρου χώρου· αφού αναδύθηκε από την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου, επέτυχε την τέταρτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την πρώτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την πρώτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική έκσταση·

αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τέταρτη διαλογιστική έκσταση· αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, αμέσως ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα.

220. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα έγινε μεγάλος σεισμός, τρομακτικός και ανατριχιαστικός. Και τα ουράνια τύμπανα αντήχησαν. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε αυτόν τον στίχο:

«Όλα τα όντα στον κόσμο θα αφήσουν κάτω το σώμα·
όπου ένας τέτοιος Διδάσκαλος, αταίριαστος στον κόσμο·
ο Τατχάγκατα που έφτασε στη δύναμη, ο Αυτοφωτισμένος, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

221. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε αυτόν τον στίχο:

«Αλίμονο, οι δραστηριότητες είναι παροδικές, έχουσες τη φύση της έγερσης και της παρακμής·
αφού εγείρονται, καταπαύουν, ο κατευνασμός τους είναι ευτυχία».

222. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο σεβάσμιος Ανουρούντα είπε αυτούς τους στίχους:

«Δεν υπήρχε εισπνοή και εκπνοή, σε αυτόν με σταθερή συνείδηση, τον ακλόνητο·
Χωρίς λαχτάρα, αποσκοπώντας στην ειρήνη, ο σοφός πέθανε.

«Με ασυρρίκνωτη συνείδηση, υπέμεινε το αίσθημα·
Όπως το σβήσιμο μιας λάμπας, η απολύτρωση του νου έγινε».

223. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο σεβάσμιος Άναντα είπε αυτόν τον στίχο:

«Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν ο αυτοφωτισμένος, προικισμένος με όλες τις υπέρτατες ιδιότητες, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

224. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, εκείνοι οι μοναχοί εκεί που δεν ήταν χωρίς πάθος, μερικοί έκλαιγαν με τα χέρια τους υψωμένα, έπεφταν σαν κομμένοι, κυλιούνταν εδώ κι εκεί, «πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο». Εκείνοι όμως οι μοναχοί που ήταν χωρίς πάθος, αυτοί με επίγνωση και πλήρη συνείδηση αποδέχονταν - «οι δραστηριότητες είναι παροδικές, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;»

225. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Αρκετά, φίλοι, μη θρηνείτε, μη θλίβεστε. Δεν σας το είπε αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος εκ των προτέρων - 'από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός, μεταβολή'. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ, φίλοι; Αυτό που έχει γεννηθεί, που έχει δημιουργηθεί, που είναι συνθηκοκρατημένο, που έχει τη φύση της αποσύνθεσης, αυτό βεβαίως να μην αποσυντεθεί, αυτό είναι αδύνατον. Οι θεότητες,

φίλοι, διαμαρτύρονται». «Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Ανουρούντα αντιλαμβάνεται τις θεότητες;»

«Υπάρχουν, φίλε Άναντα, θεότητες στον ουρανό με αντίληψη γης που κλαίνει με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίνει με τα χέρια τους υψωμένα, πέφτουν σαν κομμένες, κυλιούνται εδώ κι εκεί - 'πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο'. Υπάρχουν, φίλε Άναντα, θεότητες στη γη με αντίληψη γης που κλαίνει με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίνει με τα χέρια τους υψωμένα, πέφτουν σαν κομμένες, κυλιούνται εδώ κι εκεί - 'πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο'. Εκείνες όμως οι θεότητες που είναι χωρίς πάθος, αυτές με επίγνωση και πλήρη συνείδηση αποδέχονται - "οι δραστηριότητες είναι παροδικές, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;"» Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Άναντα πέρασαν το υπόλοιπο της νύχτας με ομιλία για το Ντάμμα.

226. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε, φίλε Άναντα, αφού μπεις στην Κουσινάρα, ανακοίνωσε στους Μάλλα της Κοσινάρα - "Ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, Βασέεθα· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα"». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον σεβάσμιο Ανουρούντα και αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με έναν δεύτερο μπήκε στην Κουσινάρα. Εκείνη την περίοδο οι Μάλλα της Κοσινάρα ήταν συγκεντρωμένοι στην αίθουσα συνελεύσεων για εκείνη ακριβώς την υπόθεση. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε στην αίθουσα συνελεύσεων των Μάλλα της Κοσινάρα· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, Βασέεθα· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα». Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του σεβάσμιου Άναντα, οι Μάλλα και οι γιοι των Μάλλα και οι νύφες των Μάλλα και οι σύζυγοι των Μάλλα, πληγωμένοι από τη δυστυχία, δυσареστημένοι, κυριευμένοι από νοητική οδύνη, μερικοί κλαίγανε με τα μαλλιά τους λυμένα, κλαίγανε με τα χέρια τους υψωμένα, έπεφταν σαν κομμένοι, κυλιόντουσαν εδώ κι εκεί - «Πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο».

Η λατρεία του σώματος του Βούδα

227. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα διέταξαν τους άνδρες: «Τότε λοιπόν, φίλοι, συγκεντρώστε στην Κουσινάρα τα αρώματα και τα στεφάνια και όλα τα μουσικά όργανα». Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα, αφού πήραν τα αρώματα και τα στεφάνια και όλα τα μουσικά όργανα και πεντακόσια ζευγάρια υφάσματα, πήγαν στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα, εκεί όπου ήταν το σώμα του Ευλογημένου· αφού πλησίασαν, τιμώντας, σεβόμενοι, αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα, φτιάχνοντας υφασμάτινα στέγαστρα, ετοιμάζοντας κυκλικές αίθουσες, πέρασαν μία ημέρα.

Τότε στους Μάλλα της Κοσινάρα ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι πολύ αργά σήμερα για να αποτεφρώσουμε το σώμα του Ευλογημένου· αύριο λοιπόν εμείς θα αποτεφρώσουμε το σώμα του Ευλογημένου». Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα, τιμώντας, σεβόμενοι,

αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα, φτιάχνοντας υφασμάτινα στέγαστρα, ετοιμάζοντας κυκλικές αίθουσες, πέρασαν και τη δεύτερη ημέρα, πέρασαν και την τρίτη ημέρα, πέρασαν και την τέταρτη ημέρα, πέρασαν και την πέμπτη ημέρα, πέρασαν και την έκτη ημέρα.

Τότε την έβδομη ημέρα στους Μάλλα της Κοσινάρα ήρθε αυτή η σκέψη: «Εμείς, τιμώντας, σεβόμενοι, αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα, αφού το μεταφέρουμε από τα νότια προς τα νότια της πόλης, από τα εξωτερικά προς τα εξωτερικά, θα αποτεφρώσουμε το σώμα του Ευλογημένου νότια της πόλης».

228. Εκείνη την περίοδο οκτώ αρχηγοί των Μάλλα, αφού είχαν λούσει το κεφάλι τους και είχαν ντυθεί με καινούργια ρούχα, σκεπτόμενοι «εμείς θα σηκώσουμε το σώμα του Ευλογημένου», δεν μπορούσαν να το σηκώσουν. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα είπαν στον σεβάσμιο Ανουρούντχα: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε Ανουρούντχα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία αυτοί οι οκτώ αρχηγοί των Μάλλα, αφού έχουν λούσει το κεφάλι τους και έχουν ντυθεί με καινούργια ρούχα, σκεπτόμενοι "εμείς θα σηκώσουμε το σώμα του Ευλογημένου", δεν μπορούν να το σηκώσουν;» «Διαφορετική, Βασέτθα, είναι η πρόθεσή σας, διαφορετική η πρόθεση των θεοτήτων». «Ποια όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι η πρόθεση των θεοτήτων;» «Η δική σας, Βασέτθα, πρόθεση είναι: "Εμείς, τιμώντας, σεβόμενοι, αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα, αφού το μεταφέρουμε από τα νότια προς τα νότια της πόλης, από τα εξωτερικά προς τα εξωτερικά, θα αποτεφρώσουμε το σώμα του Ευλογημένου νότια της πόλης". η πρόθεση των θεοτήτων, Βασέτθα, είναι: "Εμείς, τιμώντας, σεβόμενοι, αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με θεϊκούς χορούς, τραγούδια, μουσική και αρώματα, αφού το μεταφέρουμε από τα βόρεια προς τα βόρεια της πόλης, αφού το εισαγάγουμε στην πόλη από τη βόρεια πύλη, αφού το μεταφέρουμε από το κέντρο προς το κέντρο της πόλης, αφού βγούμε από την ανατολική πύλη, ανατολικά της πόλης στο ιερό μνημείο των Μάλλα ονόματι Μακουταμπάντχανα, εκεί θα αποτεφρώσουμε το σώμα του Ευλογημένου"». «Όπως, σεβάσμιε κύριε, είναι η πρόθεση των θεοτήτων, έτσι ας γίνει».

229. Εκείνη την περίοδο η Κουσινάρα ήταν στρωμένη με άνθη μαντάραβα μέχρι το ύψος του γονάτου, μέχρι τις συνδέσεις των σπιτιών, τους υπονόμους και τους σωρούς σκουπιδιών. Τότε οι θεότητες και οι Μάλλα της Κοσινάρα, τιμώντας, σεβόμενοι, αποδίδοντας ευλάβεια και δείχνοντας ευσέβεια στο σώμα του Ευλογημένου με θεϊκούς και ανθρώπινους χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα, αφού το μετέφεραν από τα βόρεια προς τα βόρεια της πόλης, αφού το εισήγαγαν στην πόλη από τη βόρεια πύλη, αφού το μετέφεραν από το κέντρο προς το κέντρο της πόλης, αφού βγήκαν από την ανατολική πύλη, ανατολικά της πόλης στο ιερό μνημείο των Μάλλα ονόματι Μακουταμπάντχανα, εκεί τοποθέτησαν το σώμα του Ευλογημένου.

230. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα είπαν στον σεβάσμιο Άναντα: «Πώς, σεβάσμιε Άναντα, πρέπει να ενεργήσουμε σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα;» «Όπως, Βασέτθα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, έτσι πρέπει να ενεργήσουν σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα». «Πώς όμως, σεβάσμιε Άναντα,

ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη;» «Το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, Βασέτθα, το τυλίγουν με καινούργιο ύφασμα· αφού το τυλίξουν με καινούργιο ύφασμα, το τυλίγουν με καλοχτυπημένο βαμβάκι· αφού το τυλίξουν με καλοχτυπημένο βαμβάκι, το τυλίγουν με καινούργιο ύφασμα. Με αυτόν τον τρόπο, αφού τυλίξουν το σώμα του παγκόσμιου μονάρχη με πεντακόσια ζεύγη, το τοποθετούν σε σιδερένια λεκάνη με λάδι, το σκεπάζουν με άλλη σιδερένια λεκάνη, φτιάχνουν νεκρική πυρά από κάθε είδους αρωματικά ξύλα και καίνε το σώμα του παγκόσμιου μονάρχη. Σε σταυροδρόμι φτιάχνουν στούπα για τον παγκόσμιο μονάρχη. Έτσι, Βασέτθα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη. Όπως, Βασέτθα, ενεργούν σχετικά με το σώμα ενός παγκόσμιου μονάρχη, έτσι πρέπει να ενεργήσουν σχετικά με το σώμα του Τατχάγκατα. Σε σταυροδρόμι πρέπει να φτιαχτεί στούπα για τον Τατχάγκατα. Εκεί όσοι θα προσφέρουν στεφάνια ή αρώματα ή σκόνη για μπάνιο, ή θα αποδώσουν σεβασμό, ή θα γαληνέψουν τον νου τους, αυτό θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία τους για πολύ καιρό». Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα διέταξαν τους άνδρες: «Τότε λοιπόν, φίλοι, συγκεντρώστε το καλοχτυπημένο βαμβάκι των Μάλλα».

Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα, αφού τύλιξαν το σώμα του Ευλογημένου με καινούργιο ύφασμα, το τύλιξαν με καλοχτυπημένο βαμβάκι· αφού το τύλιξαν με καλοχτυπημένο βαμβάκι, το τύλιξαν με καινούργιο ύφασμα. Με αυτόν τον τρόπο, αφού τύλιξαν το σώμα του Ευλογημένου με πεντακόσια ζεύγη, το τοποθέτησαν σε σιδερένια λεκάνη με λάδι, το σκέπασαν με άλλη σιδερένια λεκάνη, έφτιαξαν νεκρική πυρά από κάθε είδους αρωματικά ξύλα και τοποθέτησαν το σώμα του Ευλογημένου στη νεκρική πυρά.

Η ιστορία του πρεσβύτερου μοναχού Μαχακασσάπα

231. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο από την Πάβα προς την Κουσινάρα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου. Εκείνη την περίοδο κάποιος γυμνός ασκητής, αφού πήρε ένα λουλούδι μαντάραρα από την Κουσινάρα, ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο προς την Πάβα. Ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είδε εκείνον τον γυμνό ασκητή να έρχεται από μακριά, και αφού τον είδε, είπε σε εκείνον τον γυμνό ασκητή : «Φίλε, γνωρίζεις τον Διδάσκαλό μας;» «Ναι, φίλε, γνωρίζω, σήμερα πριν από επτά ημέρες ο ασκητής Γκόταμα επέτυχε το τελικό Νιμπάνα. Από εκεί πήρα αυτό το λουλούδι μαντάραρα». Εκεί εκείνοι οι μοναχοί που δεν ήταν χωρίς πάθος, μερικοί έκλαιγαν με τα χέρια τους υψωμένα, έπεφταν σαν κομμένοι, κυλιούνταν εδώ κι εκεί - «Πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο». Εκείνοι όμως οι μοναχοί που ήταν χωρίς πάθος, αυτοί με επίγνωση και πλήρη συνείδηση αποδέχονταν - «οι δραστηριότητες είναι παροδικές, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;»

232. Εκείνη την περίοδο ένας αναχωρητής ονόματι Σουμπχάντα, που είχε χειροτονηθεί σε μεγάλη ηλικία, καθόταν σε εκείνη τη συνέλευση. Τότε ο Σουμπχάντα, που είχε χειροτονηθεί σε μεγάλη ηλικία, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Αρκετά, φίλοι, μη θρηνείτε, μη θλίβεστε· είμαστε καλά απαλλαγμένοι από εκείνον τον μεγάλο ασκητή. Μας ταλαιπωρούσε - 'αυτό σας επιτρέπεται, αυτό δεν σας επιτρέπεται'. Τώρα όμως εμείς ό,τι θα θέλουμε, αυτό θα κάνουμε, ό,τι δεν θα θέλουμε, αυτό δεν θα

κάνουμε». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αρκετά, φίλοι, μη θρηνείτε, μη θλίβεστε. Δεν σας το είπε αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος εκ των προτέρων - 'από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός, μεταβολή'. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ, φίλοι; 'Αυτό που έχει γεννηθεί, που έχει δημιουργηθεί, που είναι συνθηκοκρατημένο, που έχει τη φύση της αποσύνθεσης, αυτό ακόμα και το σώμα του Τατχάγκατα να μην αποσυντεθεί', αυτό είναι αδύνατον».

233. Εκείνη την περίοδο τέσσερις αρχηγοί των Μάλλα, αφού είχαν λούσει το κεφάλι τους και είχαν ντυθεί με καινούργια ρούχα - σκεπτόμενοι «εμείς θα ανάψουμε τη νεκρική πυρά του Ευλογημένου», δεν μπορούσαν να την ανάψουν. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα είπαν στον σεβάσμιο Ανουρούντχα: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε Ανουρούντχα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία αυτοί οι τέσσερις αρχηγοί των Μάλλα, αφού έχουν λούσει το κεφάλι τους και έχουν ντυθεί με καινούργια ρούχα - σκεπτόμενοι "εμείς θα ανάψουμε τη νεκρική πυρά του Ευλογημένου", δεν μπορούν να την ανάψουν;» «Διαφορετική, Βασέτθα, είναι η πρόθεση των θεοτήτων». «Ποια όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι η πρόθεση των θεοτήτων;» «Η πρόθεση των θεοτήτων, Βασέτθα, είναι: "Αυτός ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ταξιδεύει στον κεντρικό δρόμο από την Πάβα προς την Κουσινάρα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Η νεκρική πυρά του Ευλογημένου δεν θα φλεχθεί ακόμα, όχι μέχρι ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα να αποδώσει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου"». «Όπως, σεβάσμιε κύριε, είναι η πρόθεση των θεοτήτων, έτσι ως γίνεται».

234. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πήγε στην Κουσινάρα, στο ιερό μνημείο των Μάλλα ονόματι Μακουταμπάντχανα, εκεί όπου ήταν η νεκρική πυρά του Ευλογημένου· αφού πλησίασε, τακτοποίησε τον χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες, περιήλθε τη νεκρική πυρά τρεις φορές κρατώντας την στα δεξιά του και απέδωσε σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου. Και εκείνοι οι πεντακόσιοι μοναχοί, αφού τακτοποίησαν τον χιτώνα τους πάνω από τον έναν ώμο, χαιρέτησαν με ενωμένες παλάμες, περιήλθαν τη νεκρική πυρά τρεις φορές κρατώντας την στα δεξιά τους και απέδωσαν σεβασμό με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου. Και όταν ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα και εκείνοι οι πεντακόσιοι μοναχοί απέδωσαν σεβασμό, η νεκρική πυρά του Ευλογημένου φλέχθηκε από μόνη της.

235. Καθώς το σώμα του Ευλογημένου καιγόταν, ό,τι ήταν επιδερμίδα ή δέρμα ή κρέας ή τένοντες ή αρθρικό υγρό, από αυτό ούτε στάχτη εμφανίστηκε, ούτε αιθάλη· μόνο τα λείψανα απέμειναν. Όπως ακριβώς όταν καίγεται βουτυρέλαιο ή λάδι, ούτε στάχτη εμφανίζεται, ούτε αιθάλη· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, καθώς το σώμα του Ευλογημένου καιγόταν, ό,τι ήταν επιδερμίδα ή δέρμα ή κρέας ή τένοντες ή αρθρικό υγρό, από αυτό ούτε στάχτη εμφανίστηκε, ούτε αιθάλη· μόνο τα λείψανα απέμειναν. Και από εκείνα τα πεντακόσια ζεύγη υφασμάτων, μόνο δύο υφάσματα δεν κάηκαν, αυτό που ήταν το πιο εσωτερικό από όλα και αυτό που ήταν το εξωτερικό. Και όταν το σώμα του Ευλογημένου είχε καεί, ρεύμα νερού εμφανίστηκε από τον ουρανό και έσβησε τη νεκρική πυρά του Ευλογημένου. Και από τα δέντρα σάλα αναπήδησε νερό και έσβησε τη νεκρική πυρά του Ευλογημένου. Και οι Μάλλα της Κοσινάρα έσβησαν τη νεκρική πυρά του Ευλογημένου με αρωματισμένο νερό κάθε είδους. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα, αφού τοποθέτησαν τα λείψανα του Ευλογημένου στην αίθουσα

συνελεύσεων για επτά ημέρες, αφού έστησαν φρουρά με λόγχες και αφού περιέβαλαν με τοίχο από τόξα, τίμησαν, σεβάστηκαν, απέδωσαν ευλάβεια και έδειξαν ευσέβεια με χορούς, τραγούδια, μουσική, στεφάνια και αρώματα.

Ο διαμοιρασμός των σωματικών λειψάνων

236. Ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, άκουσε -«Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, έστειλε αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εγώ είμαι της πολεμικής κάστας, κι εγώ αξίζω μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εγώ θα κατασκευάσω στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Οι Λίτσαβι της Βεσάλι άκουσαν: «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Λίτσαβι της Βεσάλι έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εμείς είμαστε της πολεμικής κάστας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Οι Σάκυα που κατοικούσαν στην Καπιλαβάττχου άκουσαν -«Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Σάκυα που κατοικούσαν στην Καπιλαβάττχου έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος είναι ο κορυφαίος συγγενής μας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Οι Μπούλα της Αλλακάππα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Μπούλα της Αλλακάππα έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εμείς είμαστε της πολεμικής κάστας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Οι Κόλιγια της Ραμαγκάμα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Κόλιγια της Ραμαγκάμα έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εμείς είμαστε της πολεμικής κάστας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Ο βραχμάνος Βεθαντίπακα άκουσε - «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε ο βραχμάνος Βεθαντίπακα έστειλε αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εγώ είμαι βραχμάνος, κι εγώ αξίζω μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εγώ θα κατασκευάσω στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Οι Μάλλα της Πάβα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Μάλλα της Πάβα έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εμείς είμαστε της πολεμικής κάστας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι Μάλλα της Κοσινάρα είπαν σε εκείνες τις ομάδες και τις συντροφίες: «Ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην περιοχή του χωριού μας, δεν θα δώσουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου».

237. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ντόνα είπε σε εκείνες τις ομάδες και τις συντροφίες:

«Ας ακούσουν οι αξιότιμοι έναν λόγο μου,
ο Βούδας μας ήταν διδάσκαλος της υπομονής·
διότι δεν είναι καλό για το ύψιστο πρόσωπο
να υπάρξει σύγκρουση για μερίδια του σώματος.

Ας είμαστε όλοι, αξιότιμοι, ενωμένοι σε ομόνοια,
χαιρόμενοι ας κάνουμε οκτώ μερίδια·
ας διαδοθούν στούπες στις κατευθύνσεις,
πολύς κόσμος έχει πίστη στον Κάτοχο του Οφθαλμού».

238. «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, εσύ ο ίδιος μοίρασε τα λείψανα του Ευλογημένου σε οκτώ ίσα μερίδια». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Ντόνα σε εκείνες τις ομάδες και τις συντροφίες και αφού μοίρασε τα λείψανα του Ευλογημένου σε οκτώ ίσα μερίδια, είπε σε εκείνες τις ομάδες και τις συντροφίες: «Ας μου δώσουν οι αξιότιμοι αυτό το δοχείο, κι εγώ θα κατασκευάσω στούπα και γιορτή για το δοχείο». Του έδωσαν το δοχείο στον βραχμάνο Ντόνα.

Οι Μόρια της Πιππαλιβάνα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα στην Κουσινάρα». Τότε οι Μόρια της Πιππαλιβάνα έστειλαν αγγελιαφόρο στους Μάλλα της Κοσινάρα - «Ο Ευλογημένος ήταν της πολεμικής κάστας κι εμείς είμαστε της πολεμικής κάστας, κι εμείς αξίζουμε μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, κι εμείς θα κατασκευάσουμε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου». «Δεν υπάρχει μερίδιο από τα λείψανα του Ευλογημένου, τα λείψανα του Ευλογημένου έχουν μοιραστεί. Πάρτε από εδώ τα κάρβουνα». Εκείνοι πήραν από εκεί τα κάρβουνα.

Η λατρεία της στούπας των λειψάνων

239. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, κατασκεύασε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στο Ρατζάγκαχα. Και οι Λίτσαβι της Βεσάλι κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στη Βεσάλι. Και οι Σάκυα που κατοικούσαν στην Καπιλαβάττχου κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στην Καπιλαβάττχου. Και οι Μπούλα της Αλλακάππα κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στην Αλλακάππα. Και οι Κόλιγια της Ραμαγκάμα κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στη Ραμαγκάμα. Και ο βραχμάνος της Βεθθαντίπα κατασκεύασε στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στη Βεθθαντίπα. Και οι Μάλλα της Πάβα κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στην Πάβα. Και οι Μάλλα της Κοσινάρα κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα λείψανα του Ευλογημένου στην Κουσινάρα. Και ο βραχμάνος Ντόνα κατασκεύασε στούπα και γιορτή για το δοχείο. Και οι Μόρια της Πιππαλιβάνα

κατασκεύασαν στούπα και γιορτή για τα κάρβουνα στην Πιππαλιβάνα. Έτσι υπήρχαν οκτώ στούπες λειψάνων, ένατη η στούπα του δοχείου, δέκατη η στούπα των καρβούνων. Έτσι ήταν κάποτε στο παρελθόν.

240. Οκτώ ντόνα το σώμα του Κατόχου του Οφθαλμού, επτά ντόνα τιμούν στην ινδική χερσόνησο.

Και ένα ντόνα του ανώτατου μεταξύ των ανδρών, ο βασιλιάς των δρακόντων τιμά στη Ραμαγκάμα.

Ένας κυνόδοντας χαίρει ευσέβειας στον ουρανό των Τριάντα Τριών, ένας άλλος τιμάται στην πόλη Γκαντχάρα·

Ένας ακόμη στο βασίλειο του βασιλιά των Καλίνγκα, και έναν ο βασιλιάς των δρακόντων τιμά.

Με τη δύναμη αυτού του ίδιου αυτή η γη,
η γη στολίστηκε με τα άριστα ιερά·
έτσι αυτό το σώμα του Κατόχου του Οφθαλμού,
τιμήθηκε καλά από τους τιμημένους μεταξύ των τιμημένων.

Χαίρει ευσέβειας από τον άρχοντα των θεών, τον άρχοντα των δρακόντων
και τον άρχοντα των ανθρώπων,
χαίρει ευσέβειας επίσης από τους άριστους μεταξύ των αρχόντων των
ανθρώπων·
προσκυνήστε το με ενωμένες παλάμες, αφού το αποκτήσατε,
ο Βούδας πράγματι είναι δυσεύρετος σε εκατοντάδες κοσμικούς κύκλους.

Σαράντα ομοιόμορφα δόντια, τρίχες της κεφαλής και τρίχες του σώματος παντού·
οι θεοί πήραν ένα ένα, σε διαδοχή κοσμικών κύκλων.

Τέλος της ομιλίας Μαχαπαρινιμπάνα, τρίτη.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 2. Το μεγάλο κεφάλαιο. 3. Η μεγάλη ομιλία για το τελικό Νιμπάνα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org